

307 W 30th St.
SAVAITINIS LAIKRAŠTIS "ATEITIS"
Leidžiamas Trečiadieniais "Atėities" B-vės
So. Boston, Mass. PRENUMERATOS KAINA:
Suvienytose Valstijose metams \$1.50
pusiui metų 85c.
Kifose viešpatystėse metams \$2.00
pusiui metų \$1.25
Apiešimui kaina klausyti laisva. Adresas:
"ATEITIS"
366 W. Broadway, So. Boston, Mass.

ATEITIS

THE LITHUANIAN WEEKLY "ATEITIS"
Published Every Wednesday by
"ATEITIS" Publishing Co. at Boston, Mass.
Yearly Subscription:
In United States \$1.50
To Foreign Countries \$2.00
Advertising rates on application.
All communications should be addressed:
"Ateitis" Pub. Co.,
366 W. Broadway, So. Boston, Mass.

Application for Entry as Second-Class Matter at Boston, pending.

No. 3

So. Boston, Mass., Trečiadienis, Sausio (January) 28 d. 1914 m.

Metai I.

Iš Amerikos.

Geležinkelio darbininkų streikas.

Albany, N. Y. Sausio 19 dieną laikraščiai praneša, kad 5 tūkstančiai Delaware ir Hudson geležinkelio kompanijos darbininkų susitiko. Tasai streikas sustabdė traukinius bėgančius tarp Wilkes Barre, Pa. ir Rose Point, N. Y. ir uždarė Pensylvanijos valstijoje anglių kasyklas, kur dirbo apie 30,000 angliakasių.

Vagis išilaužė.

Berkley, Cal. Neseniai i Californijos universiteto knygyną išilaužė vagis ir paėmė iš knygynėse esančios senieji pinigams laikyti dėžės 50 dol. vertės senų pinigų. Kadir vagis mokėjo i universiteto knygyną išilaužti, tačiau nesugebėjo išuolėti senų romanų pinigų, kurių kiekvienas esąs vertas 5,000 dolarių.

Sudegė laivas.

Norfolk, Va. Pereitą savaitę gaisras sunaikino Peoples Navigation kompanijos laivą "Mabel Virginia", kuris stovėjo apie šimtą pėdų nuo krašto. Likęs laivas delfinų muktas ir sijos. Gaisras laivą nuo stoliai siekia arti 50,000 dol.

Angliakasių delegatai Washingtonan.

Indianapolis, Ind. Pereitos savaitės antradienį čia prasidėjo angliakasių organizacijos vardu "United Mine Workers of America" susivaižiavimo posėdžiai. Pirmiausių to susivaižiavimo uždaviniai buvę — išrinkti du delegatus ir pasiųsti juodu i Washingtoną, idant stengtųsi kongresui priparodyti, jog butinai reikalinga federalė investigacija Michigano vario kasyklų ir Colorado angliakasyklų streikų padėjimo. Delegatai i Washingtoną išrinkta Samuel Montgomery ir W. Fairley iš Pratt City, Ala. Jūdvių delegacija vienbalsiai pripažinta.

Moterų bilius.

Annapolis, Md. Sausio 22 dieną praneša, kad Marylando valstijos moteris in teikusios vietos legislaturai bilių, kuriuos reikalauja, kad ir moterims būtų leidžiama balsuoti, ty. kad prie vietos valstijos konstitucijos būtų pridėtas priedas, kuris duotų moterims tokią pat teisę, kaip ir vyrams, dalyvauti rinkimuose.

Pašalpa bulgarams.

Washington, D. C. "Amerikos Raudonojo Kryžiaus" draugija neseniai gavusi iš Rockefeller įstaigos iš New Yorko 10,000 dolarių, kuriuos nusiųs i Bulgariją tam tikrai amerikiečių komisiškai bėdinųjų bulgarų sušelpimui. Penki tūkstančiai dolarių jau nusiųsta. Iš Bulgarijos sostinės Sofijos praneša, kad didelis bulgarų skaitlius kencia baisų

skurdą ir vargą, kurį atgabenas Balkanų karas.

Sušelpimui vario kasyklų streikierių.

Washington, D. C. Pastaromis dienomis "American Federation of Labor" valdyba nutarusi imti nuo tos organizacijos narių tam tikrą mokestį sušelpimui Michigano valstijos vario kasyklų streikierių bei tęsimui to streiko. Kiekvienas tos organizacijos narys turės mokėti kas savaitę po 2 centus per 10 savaičių. Į paminėtą organizaciją priderį 2,084,000 narių. Tatai reiškia, kad viena savaitė surinks 41,000 dol., gi per dešimt savaičių — 410,000. Vario kasyklų streiko vedimui išleidžiama kas savaitę po 15,000 dolarių.

Pasidavė i valdžios rankas.

Mayville, N. Y. Sausio 21 d. Edvardas Beardsley, Chautauqua pavieto fermerys beteis (outlaw), kurį su virš savaitę sekiojęs pavieto viršininkas ir vis negalėjęs suimti, pagaliau nuėjęs pas vietos viešbučio savininką, C. D. Backus, kurį pavieto viršininkas Anderson paskyręs pavieto viršininko atstovu, ir paliepęs jį areštuoti. Ed. Beardsley dabar sėdi kalėjime ir laukia teismo, kur bus teisiamas už užpuolimą bei nušovimą E. W. Putmano.

Suareštavo automobilių vagius.

New York, N.Y. Pastaromis dienomis šiame mieste pasisekė sugauti du automobilių vagių šalkos narius. Ta šalka, kaip manoma, ligi šiol pavogusi už 100,000 dol. automobilių. Be to, policijai pasisekė surasti Lakewood mieste, New Jersey valstijoje vieną automobilių krautuvę, kuri perkus, nuo tos šalkos automobilius ir mokėjus už kiekvieną po 300 dol.

Pasimirė aviatorius.

New York, N. Y. Sausio 22 dieną čia pasimirė amerikietis orlaivininkas, Charles K. Hamilton, kuris pragaršėjo savo kelione oru iš New Yorko i Philadelphia ir atgal. Tai buvo dar jaunas vyras, pasiekęs 28 savo amžiaus metus, kuris ne maža būtų prie orlaivijos patobulinimo prisidėjęs. Jisai miręs taip vadinama vidurine kraujapudžio liga.

Japonas Amerikos ukėsas.

Los Angeles, Cal. Japonas Ulyssie S. Kaneko, skaitomas turtingiausių pietinės Californijos valstijos dalies japonu, naudojosi per 18 metų visomis Amerikos ukėso privilegijomis, priiskaitant ir balsavimo teises, kurių kiti Amerikoje gyvenantie japonai neturi. Federalės valdžios nariai, betyri nėdami jo stovį, patyrė, kad Kaneko yra vieninteliu suvienytose Valstijose turinčiu ukėsyntės popieras japonu.

Valdžia mėgįsianti atimti nuo to orientalistų ukėsyntės popieras, kurių kiti tos rasės žmonės neturi. Tai

tau ir laisvoji Amerika!

Ar gaus herojaus pensiją? Sacramento, Cal. Šitame mieste žymesni vietos žmonės pradėjo agituoti, idant japonietei merginai, Yuki Imai, kuri išgelbėjo iš ugnies savo brolių, būtų paskirta taip vadinama Carnegie herojų pensija. Ar gaus jina tai pensiją, kuri jai kaip drąsulei-herojinei, be abejo, priklauso, sunku pasakyti.

Be skatiko.

New York, N. Y. Šio miesto vienas turtuolis, Henry Siegel, kuris buvo galva čielos eilės krautvių, neseniai paskelbęs, kad jis nebeturįs nei vieno skatiko. Kadaisia jo krautuvės, kurias jis su Frank E. Vogel'iu įsteigęs Chicagoje, New Yorke ir Bostone, atnešusios jam kas mėnuo po 4,000 dolarių pelno, bet dabar tos krautuvės nebeduodančios jokių inėigų ir jis neturįs nei skatiko.

Delei "motinos" Jones.

Trinidad, Col. Sausio 22 dieną čia išliko tarp streikierių, jų simpatizuotojų ir milicijos muštynės. Apie penki, mažausia, esą sužeisti. Suvirš dvidešimt asmenų, tarp jų aštuonios moteris, suareštuota. Visa tai atsitiko dėlto, kad streikieriai demonstratinį būdą ejo i San Rafael'io ligoninę, kur laikoma streikierių užtarėja "motina" Jones, gi milicija nenorėjo jų leisti.

Johno Ware Willardo testamentas.

Dedham, Mass. Norfolkio testamentų peržiūrėjimo teismui induotas John Ware Willardo testamentas, sulig kurio turi but isteigtas tam tikras fondas pirkinimui Bostono dailės muzėjaus japonų ir chinų skyriui dailės dalykų. Iš to testamentu taipgi sužinota, kad 16 navajo gunių kolekcija pavedama muzėjui. Kningos skiriamos Orleanso miesto viešamjam knygynui. Visas turtas, kurį p. Willardas paveldėjo iš savo tėvo dalios turi but padalintas lygiomis dalimis viešoms įstai goms arba draugijoms, tarp kurių reikia paminėti šias: "Associated Charities of Boston", "Children's Aid Society" ir "Animal Rescue League". Visas turtas paveldėtas iš motinos dalios skiriamas lygiomis dalimis Bostono "Children's Aid" draugijai ir trijoms viešoms įstai goms.

Kur yra pavasaris.

Mobile, Ala. Sausio 21 dieną Mobile miesto gatvėse pasirodė žmonės su šiaudinėmis skrybelėmis. Kitais metais šiaudinės skrybelės pradėdavę nešioti tikta nuo kovo mėn. 1 dienos.

Išmintingas žmogus tur žinoti tai, kad pasilsis — tai rudijimas, nesa tikrasai gyvenimas yra meilėje, juoke ir darbe.

Be abejo, aš padarau klaidas, bet aš jų neatkartuoju. — El. Hubbard.

Iš Visur.

Paleido parlamentą.

Madridas, Ispanija. Neseniai Ispanijos karalius pasirašė po tam tikru raštu nutarimu, kuriuo paleido savo parlamentą (cortes). Nauji parlamento rinkimai bus laikomi pirmomis kovo mėn. dienomis; naujai išrinktas parlamentas pradės veikti nuo kovo 30 dienos. Pastaraisiais generaliais rinkimais, kurie buvo gegužės mėn. 1910 m. konservatų spēka sumažėjo nuo 237 ligi 105, gi liberalų pasidaugino nuo 68 ligi 227. Ispanijos liberalai tokiomis pasekmėmis gali tik pasidžiaugti.

Delei Zaberno atsitikimų.

Berlinas, Vokietija. Vokietijos reichstago (parlamento) diskusijos atkarto tos Elsas-Lotaringijos diete (susirinkime). Didžiuma balsų — 33 prieš 3 priimta rezoliucija, kurioje sakoma, kad nežiurint visų pannių, kurios sukėlė bei sujudino Zaberno apielinkę, visa to būtų buvę galima išvengti, jeigu, militarinė valdžia drastiškai būtų pasielgusi su leitenantu von Foers-ter'iu, kuris užspuldinėjo ir visą niekino civilinius tos vietos žmones.

Konservatų miesto tarybos vedėju.

Christianija, Norvegija. Neseniai Norvegijos sostinėje Chistianijoje buvo miesto tarybos prezidento rinkimai, kuriais vietos žmonės buvo labai užinteresuoti. Išpradžių buvo sprendžiama, kad miesto tarybos prezidentu bus išrinktas socialdemokratų partijos žmogus, tačiau ne taip išėjo: šiuo tarpu laimėjo žmogus konservatinių pažiūrų.

Generalis streikas atšaukta.

Londonas, Anglija. Pietinės Afrikos streikas kaip ir pasibaigė. Laikinos "Trades Federation" pildomos komisijos pasiryžimas išsukti tramvajų darbininkų streiką nedavė jokių pasekmių. Ir delei to tai, kaip laikraščiai praneša, generalis streikas atšaukta.

Reikalaus budžeto padidinimo.

Roma, Italija. Italijos laivyno išlaidos už 1914-15 metus sieksiančios 257,420,000 lirų, o sausžemio kariuomenės 461,492,000. Ateinantiems 1915-16 metams Italijos valdžia reikalaujanti, kad budžetas būtų padidintas 30,000,000 lirų. Pasidau ginus karo laivų skaitliui, busią padidintas taipgi ir laivyno personalas nuo 35,000 ligi 38,000 vyrų, kurių užlaikymui reikės 1,982,000 lirų.

Suadė santarą.

Paryžius, Francija. Ke liatas laivų kompanijų, kurios reprezentuoja North Atlantic firmą, neseniai laikė Paryžiuje savo metinį susirinkimą. Principaliu to

susirinkimo ginčų dalyku buvęs Hamburg-Amerika kompanijos reikalavimas didesnio pelno, didesnės pelno dalies, kuri jai priklausanti. Kitos kompanijos su tuo reikalavimu nesutiko. Pasiliekančios prie tos firmos kompanijos nemanančios vesti su Hambur-Amerika kompanija konkurencijos ir nenumažinsiančios už pervežimą mokesties, bet dirbsiančios išvien.

Balkanų padėjimas.

Viena, Austrija. Politikinis Balkanų padėjimas išrodo dabar labiaus supainiotas, neaiškesnis, negu pirmiau buvo. Turkijos nu-pirkimas karo laivo Rio di Janeiro sukėlė daug įvairių paskalų. Išrodo, kad Turkija, kuri šeši mėnesiai atgal gulėjo kaip ant mirties patalo, atgauna savo įjeigas, ir neužilgo turės didesnį laivyną, negu kad Graikija turi.

Iš Pietų Australijos.

Adelaide, Pietų Australija. Iš Australijos valstybių Pietų Australija yra pirmutinė, kuri įsteigė vietos valdžios sistemą, ir dabar jina gali pasigirti savo progresi-viškiausiais municipalite-tais. Pietų Australijos sostinė Adelaidės gyventojai besirupindami gyvenimui praktiškais kasdienimais reikais, ne-pamiršo ir apie estetinius žmogaus reikalus, kurie taipgi daug sveria bendrame žmonių gyvenime. At-viras, teisingas bei plačiai žvelgiantis žmogus, yra tikru draugijos ramščiu.

Miestas Adelaidė todėl ir gali pasidžiaugti plačiomis, medžiais apsodintomis gatvėmis, skaitlingais sodais ir skvėrais, kuriuose auga žolynai ir žydi gėlės, kurios savo kvaptimi traukia prie savęs žmogų ir ramina jį.

Agrikultūrinė edukacija.

Kalkuta, Indija. Indija — tai agrikultūristų šalis, kur, paėmus atidon gerai pastatyta agrikultūrinė edukacija (žemdirbystės moks-las) randasi geriausie agrikultūros žinovai. Tačiau, didžiūma žmonių agrikultūros mokslo dar nesupranta gerai, nepažįsta dar jo svarbos ir nenuvokia, kokią didelę naudą toksai mokslas gali žemdirbiams suteikti. Ta problema, tai tokia problema, kurią vietos valdžia įvairiais būdais stengiasi iš-rišti.

Įkurta keliolika agrikultūros kolegijų įvairiose Indijos dalyse, bet ligi šiol tos įstaigos nestengė patraukti prie savės tos žmonių klases, kuriai jos galėtų duoti daugiausia naudos. Neseniai laikytoje pietinės Indijos mieste Koimbatore agrikultūristų konferencijoje valdiškasis agrikultūros patarėjas, p. MacKenna, delei to nepasisekimo šiaip išsi-reiškęs:

"Rods labai aišku, jog mūsų pasiryžimai nepasise-kė tik todėl, kad mes sten-gėmės visose provincijose įvesti vienodumą. Mes sten-gėmės visoms provincijoms duoti panašų edukacinį iš-

silavinimą, bet nekreipėme dėmos i tų provincijų ap-švietą bei praktišką agri-kultūros išsiplėtojimo sto-vį."

Toliau p. MacKenna nu-rodo, kad tie pasiryžimai buvę be pasekmių todėl, kad mėginta budavoti greičiau iš viršaus negut iš apačios.

Prieš mokesčius.

Gheut, Belgija. Belgijos cukrinių burokų augintojų atstovai neseniai inteiķę parlamentui peticiją, kurioje raginama nuimti mokesčius, kurie uždėti ant cukraus. Toje peticijoje nurodoma, kad cukrinių burokų au-ginimas yra labai svarbiu dalyku Belgijos ukininkui, kad tai yra to krašto agri-kultūrinės industrijos var-pstė. Padidinus cukrinių bu-rokų produkciją, turėsią atpigti ir kiti agrikultūros produktai.

Streikas tebesitęsia.

Dublin, Irija. Apie Dub-lino streiką maža kas gali-na pasakyti. Tik yra žino-ma, kad streikas dar tebesi-tęsia, kad vaikams ir netur-tingiems žmonėms duodama drabužiai ir maistas.

Atsidarė parlamentas.

Sofija, Bulgarija. Nese-nai didžiūmos to krašto gy-vyčiai loma buvo atkreip-ta i atsidarantį par-lamentą. Bulgarijos parlamente, kaip ir kitų viespatijų parlamen-tuose dalyvauja įvairių partijų žmonės. Ministeri-jalistai turi 94 atstovus, agraristai — 49, socialistai — 36, demokratai — 14, naci-onalistai — 5, radikalai — 5 ir zankovistai 1 atstovą. Agraristų ir socialistų at-stovų skaitliaus pasidaugi-nimas aiškinama tuo, kad šiuose atstovų rinkimuose atstovus rinkta pagal naujų rinkimų sistemą.

Girinkystės mokykla.

Berlinas, Vokietija. Vie-nas Berlino gyventojas, ku-pas kol-kas neduoda paskelb-ti savo pavardės, inteikęs miesto valdžiai 5,000,000 markių įsteigimui ir užlai-kymui girininkystės mokyk-los, kurią galės lankyti vai-kiniai. Mokslos toj mokyk-loj turės but pastatytas su-lig šių dienų pedagogijos reikalavimų; pirmutinėn vieton bus statoma šie mokslo dalykai: matemati-ka, gamtos mokslų istorija ir moderninės kalbos.

Policija išvaikė demonstrantus.

Peterburgas, Rusija. Sau-sio 22 dieną, kaip laikraščiai praneša, vietos policija su kardais išvaikiusi demon-strantus, kurie apvaikščiojo žinomą Rusijos istorijoje šventę "Kruvinąjį Nedėdie-nį". Laikraščių skaitytėjai, be abejo, žino apie sausio 22 dienos 1905 metų atsitiki-mą, kuomet darbininkų mi-nia "tėvo" Gaponu vedama ejo i caro palocių su petici-ja, kurioje buvo surašyti jų prašymai, kad caras pakeis-tų tulus politikinius ir eko-nominus dalykus. Ant tos tai minios 1905 m. užpuolė žiaurus kazokai ir savo na-

gaikomis bei kardašiais baisiai sukapojo. Tą šventę darbininkai kasmet apvaikščioja įvairiuose didesniuose ir kaikiuriuose mažesniuose Rusijos miestuose, ir delei to buna demonstrantų vaikymai ir areštavimai.

Suareštavo du šimtu streikierių.

Lisabona, Portugalija. Iš Lisabonos praneša, kad ten sausio 21 dieną suareštuota 200 šimtu geležinkelio darbininkų streiko vadovų, kurie šiokių ar tokių būdu prie streiko vedimo prisidėjo. Valdžia išleisdusi įsakymą dar 400 areštuoti, bet ligi šiol nepasisekė surasti nei vieno jų kaltųjų. Taigi, tas streikas, kuris tapo paskelbtas sausio 14 d., tapo suardytas. Dauguma darbininkų sugrįžo prie darbo.

Iš Meksikos padangės.

Chihuahua, Meksika. Sukilėlių vadovas, gen. Francisco Villa, paliepus savo vyrams susikonscentruoti apie geležinkelį į šiaurį nuo Terreono. Visi sukilėliai, kurie išsiblaškę po Durango ir Coahuila gubernijas ir Juarez garnizonas turi susijungti su Chihuahua, Jiminezo ir Santa Rosalijos kariuomenėmis, ir eiti į pietus. Iš Terreono praneša, kad federalinės kariuomenės stengsis, jeigu bus galima, atmesti sukilėlius, nes Terreonas — tai jų tvirtovė. Jeigu šita tvirtovė, kuri yra respublikos širdimi, pateks į sukilėlių rankas, tai ne lengva bus juos sulaukyti nuo žengimo vis tolyn į pietus.

Iš Lietuvos.

Užmušusis šiaulių priemiestyje čigoną A. Serafiavičių valstietis Vincas Linkelis suimtas šiaulių 4-sios nuovados pristavo; suimtas jis netik prisipažino užmušęs čigoną, bet pasakė vardus ir kitų savo sėbrų.

Marijampolė manoma elektra nušviesti. Jau beveik ir sutartis padaryta su Monastirskiu, kuris apsiima duoti miestui 50 elektros lempų, kurių kiekviena galėsianti degti po 3,000 valandų per metus. Miestas mokėsias už tai kasmet po 2,000 rub., t. y. beveik tiek pat, kiek dabar atsieina 15 žibintuvų Galkino sistemos ir 19 paprastųjų žibalo liktarnėlių. Kontraktas turėtų būti padarytas 18-ka metų, bet 12-ka metų praėjus — miestas galės išsipirkti sau iš Monastirskio visą įtįsimą už 75 nuos. pirmutinės vertės. Toji sutartis turi būti patvirtinta Varšuvos general-gubernatoriaus.

L. Ž.

Dukštas, Ežerėnų ap. Dukšto vartotojų draugija turėjo parsigabenusi gerų dalgių iš „Vilijos“. Kiekvienam pirkėjui buvo sakoma, jog dalgė, pasirodžiusi negera, priimama atgal. Bet dalgės buvo tikrai labai geros. Iš 100 paduotųjų dalgių niekas neatnešė nei vienos atmainyti.

J. Vaškelis.

Pašvintinis, šiaulių apskr. Pašvintinio liaudies mokykla turi labai netinkamą ir nesveiką butą. Jau pažiūrėjus į mokyklą iš lauko, turi tiesiog stebėtis, jog tokiuose namuose randasi mokykla.

Mokyklos kambarys 98 kvadr. sieksnių pločio ir 1 sieksnio aukščio; sienose plyšiai, lubos kiauros, dregnumas, tamsu, nemalonūs kvapas. Ir tokiame kambaryje kvėpuoja per 6 valandas 110 vaikų! Namas stovi tarp kailiadirbių ir tam panašius susikimšusių žydų namų, taip jog ir mokyklos kieme nedaug geresnis oras, kaip mokykloje. Jau 3 metai, kaip pašvintiniečiai sudarė komitetą su žemiečių viršininku prisakyj naujiems mokyklos namams statyti. Ir pinigai tam reikalui sudėti. Bet komitetas laukia, tur-but, kol... iluz senos mokyklos lubos. Jau 1912 metais policija sutaisė protokolą dėl tų lubų ir manėme, kad mokyklą uždarys, tačiau ir šiemet pašvintiniečių vaikų priversti mokytis tame troškiamame, greičiau panašiam į kailiudę, negu į mokyklą namelyje.

P. Bartk.

Šeduva (Kauno gub.) iš senovės garsi savo stipriu naminiu alučiu. Pasitaikius kokiai progai šeduviečiai pasidaro sau alaus net iš kelių purų ir geria visi: didi, maži, seni, jauni. Ar tai bus krikštynos, ar pakasytos, ar vestuvės, ar šiaip jau kokia pramogėlė, kurių, žinoma, padaroma tam tyčia nemaža — na ir geriam alutis, ligi visai nenusigeriama. Tas alus, kurio išgerus nuo 2 stiklų galva neapsvaigsta, skaitomas šeduviečių nenusisekusiu. Yra šeduvoje ir „Blaivybės“ skyrius, bet jis neturi, galima sakyti, jokios intakos į alučio vartojimo sumažėjimą. Ir štai delko. Apie to skyriaus veikimą neteko ligi šiol nieko sužinoti, o gal jo ištikrinoti ir visai nesunku. Teko tik sužinoti, kad tas skyrius gyvuoja vien tik ant popieros, gyvenime nieko nenusveria. Vadinasi, užsimokėjai 36 kap. metams ir tiek, daugiau iš tavęs nieko niekas ir nereikalauja. Taip bent aiškino vienas valdybos narys, prikalbinėdamas rašytis į skyrių. Delko taip daroma, nežinau. Tur-but delto, kad tik pririnkti kuodidesnį narių skaičių. Žinoma, pasitenkinant tuo, kad narys tik užsimoka nario įnašas, ir nereikalauja iš jo, kad jis, kaip blaivininkas, liautųsi gėrės ir piktinęs tuo kitus, blaivininkų visuomet pririnksi nemažą.

Tokiais blaivininkais gali tapti ir visa parapija, nes mokestis visai nedidelis (tik 36 k. per metus). Bet ar blaivybės idėjai tokie blaivininkai atneš kokią naudą, labai abejotina. Man rodos, kad iš tokių blaivininkų ne tik nėra jokios naudos, bet jie net kenkia, nes tik profanuoja pačią blaivybės idėją ir atstumia savo netikusiais pasielgimais kitus žmones, dar neprisidėjusius delkokių nors priežasčių prie „Blaivybės“. Kad nebūčiau tuščiakalbiu, konstatuosiu čia vieną charektarą faktelį iš šeduvos blaivininkų gyvenimo, kuris, tikiuos, nušvies dalykų stovį. Šikart pavardžių neįvardysiu, bet jeigu tie žmonės nenustos panašiai elgties ir toliau, tikrai reikės viešai paskelbti jų vardus ir pavardes. Taigi buvo šeduvos „Blaivybės“ skyriaus pirmininko varduvės.

Rodos, reikėjo pasielgiminti, kaip tikriems blaivininkams pritinka — be svaiginančių gėralų. Bet kur tau; lyg pasityčiojimui iš pačios blaivumo idėjos išgerta net dvi bačkuti

alaus. O kiek vyno ir konjako, tai ir nesuskaitysi. Nenuostabu todėl, kad po tokių vaišių pareidami namo kas kaliošus išmėtė, kas „ožius pjovė“, o kas ir nosę griovius knisdamas vos atlepleno namolei. Ar taip pridera elgties blaivininkams, tegul patis skaitytojais sprendžia. Iš šalies žiūrint į tokią blaivybės idėjos pašiepimą, net koku darosi. Man rodos, reiktų centrui „Blaivybės“ valdybai daugiau atkreipti dėmesį į savo skyrių pozityvų darbą, kad skyriai nestatytų ant juoko pačios draugijos ir nebūtų vien tik kaž kokia „Blaivybės“ parodija. Tam tikslui atsielti, man rodos, gerai būtų kad ir siuntinėti laikas nuo laiko į skyrius tam tikrus revizorius, kurie tikrintų skyrių veikimą.

Esculapus.

Daugeliškis, Vilniaus gub. Liudna darosi ant širdies, ašant apie Daugeliškį. Ukinkai čia labai nuskurdę, dideliam varge. Žemė čia beveik visur bloga, ir ukį žmonės veda visai blogai.

Žmonės čia, nors neturtėliai, bet už degtinę tai ir paskutinį pinigą atiduoda. Daugiausia girtuokliauna, kada jau nuima nuo laukų javus. Tada monopolis siauste apsiaustas. Kaikurie iš daugeliškėčių nedėdieniais atvažiuoja į miestelį jau pasibaigus bažnyčioje pamaldoms. Jie nenori pasimelsti ir padėkoti Dievui; degtinė jiems rupi. Grįždami jau naktį namo, rėkia ir gieda, kiek išgali, taip „kad net laukai plysta“.

Išsivėbė Amerikon ir čia gana prasiplatinus. Kiti ir uždirba ten nemenkiausia, bet ne visi moka naudotis pinigų, uždirbtu ten kruvinu pinigais. Atvažiuojant iš Amerikos, išleidžia tuos pinigus degtinei ir vėl palieka nuskardėliai, kokiais pirma buvo.

M. Abaravičius.

Milėnų valsčiuje, Lydos apskr., pievose surado lavoną valstiečio Antano Martinciko, 80-ties metų senelio. Pasirodė, kad jisai vežęs su lydon į „prizavus“. Lydoj gerokai išgėrė ir grįžo girtas. Begrįždamas nuklydo nuo kelio į liunus, iklimpo ir mirė ten iš bado.

Šv. Kazimiero Draugija atidaro savo knygyną. Knygų pardavinėjimas bus varomas labai plačiai. Per knygyną galima bus išrašinėti ir ne lietuviškų knygų. Atsakomu knygyną užvežėtoju yra Juozapas Šimėnas, Draugijos bugalteris. Vyriausybės leidimas jau gautas.

Naujas laikraštis. Nuo Naujų Metų prie „Draugijos“ pradės eiti mokytojųams skiriamas mėnesinis laikraštis vardu „Mokytojas“; bus tai nemokamas „Draugijos“ priedas. Mokytojai, norintieji savo organą turėti, gauna „Draugiją“ už pusę kamos, tai yra už 3 r. Raštai „Mokytojui“ siunčiami „Draugijos“ redakcijon.

Garleva, Suv. gub. Čionykštis mokytojas B. Akelis prieš pačias Kalėdas išvažiavo 18-ka dienų į Varšuvą į Higijenos ir statymo kursus. Vyriausybė itaisė tuos kursus 40-čiai mokytojų iš visos „Lenkų Karalijos“. Tuos mokytojus paskui, tur-but, skirs prie komisių naujai pastatytų mokyklų priiminėti. V.

Garleva, Suv. g. Gruodžio 14 (27) d. vakare ištiko baisi audra. Sunku suskaityti, kiek kraigu nuplėšė, stogų sudraskė, medžių girišose išvartė. Kitiems ir trobas sugriovė.

— Musų apylinkėse daugelio vaikai serga kaklu — kosti, springsi. Pusę metų nerūjėjom čia nei feldčerio. Vasarą Stepanvičius išėjo į Raudondvarį. Dabar iš Vėverių atsikraustė Jasonas. Jis žmogus, matyt, pats neperdrūciausias — malonėtu, kad ligonis pas jį į namus vežtų. V.

Svedasai (Ukm. ap.). Šią vasarą kun. Strazdo rūpesniu buvo parsisiųzdintos mašinos cementinėms plytoms dirbti ir parsikviestas vyriausybės instruktorius. Iš tų plytų pastatė puikius namus vartotojų dr. krautuvei. Stogas taip pat cementinėmis plytelėmis dengtas ir labai puikiai atrodo. Perkant plyčių tiems namams pastatyti, daug kenkė žydai, kad vos trečioji vietoj pasisekė galutinai jį nupirkti. M. R.—šys.

Anykščiai, Ukm. apskr. Lapkr. mėnesį Anykščių ant stolis su Utenos žandarų ir sargybinių darė kratas pas Antaną Paragį jo krautuveje, kur daromas limonadas, taip pat ir jo gyvenamajam bute, pas Laskauską. Taip pat padarė kratą pas Laskauskį — knygynę ir bute, bet nerado nieko priešingo ir su savim nieko nepasiėmė. Paskui padarė kratą pas aludininką Česūną, bet ir čia nieko įtariamo nerado. Be to uriadnikas darė dar kratą pas aludininką Liulevičių, kur Paragys turi pasisamdes sau krautuve, čia irgi nieko nerado. Paragys buvo net sumistas ir nuvarytas Ukmėrgėn, bet pasirodė jo nekaltumas ir jį tuojau paleido. Žmonės spėja, kad tai būvę žydėlių įskusta. Anykštietis.

Mažeikiai, šiaulių apskr. Gruodžio 15 d. tiek prisniogo ir užpustė kelius, jog traukiniai, kurie turėjo atvykti 4 val. rytą — atėjo 11 v. dieną. Gatvėmis negalima išbristi. K. Š.

Padrėžiškių sodžiujė (Stakliškių parap., Trakų ap.) Lapkričio 30 dieną, kaip rašo „Salt“, prasidėjo pienininkavimo ir gyvulių veisimo kursai vietiniams ir apylinkės ukininkams. Kursus įsteigęs p. Ilgažis, plačiai pasižymėjęs jau Trakų apskrityje savo paskaitomis, Trakų tvarkomosios komisijos pienininkavimo ir gyvulių veisimo instruktorius.

Pripažintas žemės išpirkimas buvusiems Šaukėnų (Kauno gub.) Gorskio dvoro baudžiauninkams. Išmokėjimas siekia 8,107 rub. 32 k. Leista išpirkti žemę šių kaimų ukininkams: Paklibakių, Pelenių, Pailgių, Giriškių, Telučių ir Kačenauskikių.

Anykščiai, Ukm. apskr. Neturtingas Kavarsko žmogelis, turintis 2 dešimt. žemės, per visus metus uždariaudamas iš šalies, patsai su vaikais badaudamas, buvo susitaupęs 18 rub. Trečiadienį, gruodžio 4 d., nuėjęs Anykščiųos panorėję nusipirkti arklį. Kaž-kokie apgavikai, poniškai pasipuošę, pamatė besidairantį žmogų, apsiėmė jam patarnauti — nurodyti tinkamą arklį nusipirkti. Vienas apgavikas nusivedė tat žmogų nuošaliau, užkampin, jį

pasivijo jo apgaviko draugas, sakydamas, kad jis jo pinigus radęs ir tuo au parodė išėmęs, savus pinigus, liepdamas drauge tam žmogui savo parodyti. Tas, nieko bloga nemanydamas, išėmė iš užančio skepetoj surištus savo pinigus ir padavė tiems ponams, tie, peržiūrėję, vėl surišė ir atidavė atgal, o patis abu nuėjo, sakydami: „tu čia palauk, o mes surasime tą žmogų, kuris pametė pinigus“. Kai jie nuėjo, žmogus, atsisrėjęs skepetą, pamatė, vietoj pinigų, surisat sauja popiergalių. P. Kuzma.

— „Viltis“.

LIETUVIAI AMERIKOJ.

BROOKLYN, N. Y.

Sausio 17 d. vakarą žinojimo vėtos lietuviams McCaddin salėje buvo sušaukta M. Petrausko operetė „Sventoji naktis“. Šią operetę lošė „Vyturėlio“ draugija. „Sventosios nakties“ kompozicija, kaip ir visomis kitomis M. Petrausko kompozicijomis, galima tikrai pasigerėti, nes muzika žavėte žavėja žmogaus klausą ir sielą. Operetės turinys — visai lengvutis ir paprasciau siam žmogui suprantamas. Apie „Sventosios nakties“ išpildymą daug kas būtų galima pasakyti; bet žinant tai, kad lietuvių dar neturi išsilaivinusiu scenai aktorių, tad ir daug ko nuo jų reikalaui nėra galima. Reiktų tik atkreipti musų aktorių dėmą ir patarti jiems išmokyti geriau savo roles ant atminties. Dabar publikai, visų-pirma, dažnai tenka pasidžiaugti sufleriaus balsu, o paskiau klausyti aktoriaus, kuris, beklausydamas suflerio, kalba su gana ilgomis pauzomis.

Svarbiausia „Sventosios nakties“ rolė (Aniolo) lošė p-lė A. Kancieriūtė, kuri savo gabumu yra brooklyniečiams gerai žinoma. Jinai atliko savo rolę pakaktinai gerai. Velnio ir Senio roles lošė p. K. Kriaučiūnas. Kaip pirmąją, taip ir antrąją p. Kriaučiūnas sugebėjo gana gerai atlikti. Erodo rolę lošė p. M. Zdanuskas. Šita rolė yra pusėtinai trumpa, tačiau jos atlikimas buvo negeriausias, gana silpnas. Viena, p. Zdanuskas nemokėjo gerai žodžių, o antra — jam truko energijos. Kiti visi savo roles atliko taip, kaip dauguma musų aktorių atlieka. Choro dainos pasisekė tik vidutinai.

Publikos į šį vakarą susirinko su virš keturi šimtai. Mat, tuo pačiu tarpu Brooklynė buvo net tris vakarus. Taut. Namų salėje buvo Liet. Gimnastikos Klubo koncertas, o kitoje kokioj salėje buvo kitos lietuvių draugijos balius. Kaip girdėt, nei viena jų negalės pasidžiaugti pelnu.

Paširvintis.

CAMBRIDGE, MASS.

Sausio 2 d. š. m. buvo Jaunuomenės Mokslo ir Dailės Mylėtojų Draugijos metinis susirinkimas, kuriame rinkta nauja valdyba. Valdybon išrinkti šie asmenys: pirmininku K. Giedraitis, jo padėjėju A. Stukaitė, protokolų raštininku J. Naujėlis, išdo raštininku B. Šeškaitė, išdininku A. Lapinskas. Jaunuomenės draugija kaip pirmiau veikė tautiškoje dirvoje, taip ir ateityje žada veikti. Greitu laiku žada parengti pasielgimimo vakarėlį. Be to, nutarta

pradėti mokyti kokią gražų dramatinį veiklą ir pastatyti jį vietos scenoje.

Nors neseniai ši draugijėlė tapo suorganizuota, bet prie jos jau prideri gražus jaunimo būrelis, ir turi savo izde šiek-tiek turto. Geistina, kad į ją įsirašytų daugiau vaikų ir merginų, kurie padėtų dirbti bei veikti tautiškoje dirvoje, padėtų dirbti bendrą tautišką darbą.

Sausio 7 d. čia pasimirė staiga mirė J. Juozas Gliėbis. Nežinia nuo ko prasi-mušė velioniui kraujas proburną ir nosį ir po kelių valandų mirė. Paliko jauną moterį ir mažą vaikutį dideliame nuliudime. Velionis priderėjo prie šv. Juozapo Draugystės ir tapo palaidotas su bažnytinėmis apeigomis.

Sausio 11 d. buvo šv. Stepono Draugijos susirinkimas, kuriame rinkta tos draugijos valdyba. Prezidentu liko senasis, Vincas Baltrušaitis, o sekretoriai išrinkti nauji.

Neseniai Nekalto prasidejimo Panos Marijos parapija susilaukė naujo vargonininko, penkto iš eilės. Šita parapija įsteigta gruodžio 9 d. 1909 metais. Kaip ilgai naujasis vargonininkas pabus, sunku dabar pasakyti. T. Mylėtojas.

STOUGHTON, MASS.

Ne labai senai čia buvo toks atsitikimas. Vienas rusas, kuris vedęs lietuvių ir persikrikštyjęs į katalikų tikėjimą, baisiai apdaužė savo pačią. Moteriškė buvo neščia, tad tą pačią naktį, po primušimo, pagimdė negyvą kūdikį. Tai tikrai žvėriškas to vyro pasielgimas. Apie tą atsitikimą buvo jau rašoma ir lietuvių laikraščiuose. Anų laikraščių korespondentai rašo, buk taip pasielgęs lietuvis katalikas. Nemanau aš ginti tokių barbariškų pasielgimų, tačiau šiuo tarpu taip nežmoniškai pasielgė ne lietuvis katalikas, bet rusas perkrikščias. Rods nereikėtų primesti lietuviams blogų svetimtaučių pasielgimų. Visu draugas.

ATHOL, MASS.

Šiais laikais musų miestelio lietuvių pradeda po bisikį judėti-krutėti. Šiokiuose ar kitokiuose susirinkimuose vis gyviau pradeda apsi-reikšti noras šį-tą surengti, šį-tą nuveikti ir pasidaruoti. Pasidėkavojant tiems prakilniams norams dabar pas mus žadama parengti keliatą pasielgimimo vakarėlių. Štai, pavyzdžiui, LSS. 114 kuopa rengia koncertą; Blaivininkų Draugija taip jau žada neužilgo parengti kokią tai pasielgimimo vakarėlį; vietos moterų draugijėlė žada sušosti vakarėlį „Marytė“. Ir taip viena po kitos jos žada atholiečius palinksinti.

Linkėtina geriausios kloties! A. K. L.—s.

LEWISTON, ME.

Sausio 17 d. š. m. šv. Baltramiejaus Draugystės salėje Lietuvos Vėčių 2-ras skyrius parengė pasielgimimo vakarą. Vakaro programa susidėjo iš deklaracijų ir įvairių tautiškų žaislų, kaip tai: „Aguonėlės“, „Žilvitėlio“ ir „Rutelės“. Be to, buvo taipgi ir lekiuojanti krasa su dovano-mis; tiems, kurie daugiau sia gaus atvirukų, buvo skiriamos laimėjimo dovanos. Daugiausia už visus kitus atvirukų gavo p-lė E. Boneckaitė ir laimėjo pir-

mą dovana — du balandžiū. Antrą dovana laimėjo J. L., kuris gavo metams "Ateitį". Buvo paskirtu dar ir kitu du laikraščiu, abu iš Lietuvos — "Saltinis" ir "Pavasaris".

Toliau prie vakaro paminimo prisidėjo dar rinkimas į poras, nes darbštesnės mergaitės, šio skyriaus narės, pridarė iš įvairių spalvų audimo kaklaraiščių ir žiurštų. Kiekvienas, atėjęs ten vakarui, vyras gavo po kaklaraištį, o moteriškę žiurštą. Paskui kiekvienas vienas vyras įėjo savo draugės, kuri turėjo prisigauti tokios pat spalvos, kaip vyro kaklaraištis, žiurštą. Tokia pora turėjo per visą vakarą draugauti. Žinia, buvo daug juokų, nes daugumai senesnių vyrų teko poron suėiti su jaunosiomis mergaitėmis, o senesnės moteriškos su jaunais vaikais. Nežiūrint tokių nenatūralių "sutuoktūvių", tačiau visi gražiai linksminosi. Reikia pažymėti, kad vakaras buvo gražus, blausus ir pavyzdingas. Žmonių prisirinko gana daug ir visi buvo tuo vakarui užganėdinti.

Čionikštis Lietuvos Vyčių skyrius veikia, kiek tik išgalėdamas darbuojasi. Yra jame jau šiek tiek prisilavinusių aktorių-mėgėjų, kurie nebologausia lošia. Tik reikėtų labiau vietos jaunimui subrusti ir rašytiesi ta skyrių, nes visi susidėję daugiau galėsime nuveikti. Todėl, jaunime, rikiškės vienybėn, o susijungę daugiau galėsime nuveikti, daugiau gero savo tautai padaryti!

Kaip minėjau mūsų jaunimas, kiek išgalėdamas, darbuojasi ir veikia, nors prie to veikimo ne visi prisidėda. Bet yra vilties, kad besiplatinant jaunimo laikraščiams, besididinant įvairiuose naujokynuose, jaunimo draugijoms, tautiniai susipras ir ta lietuvų jaunimo dalis, kuri dar prie mūsų neprisidėjo, ir ta dalis padės mums veikti ir taisyti, lyginti mūsų kultūros kelia.

Pagaliaus reikia butinai dar paminėti, kad tasai vietos jaunimo skyrius neužilgo statys scenoje Al. Gužučio 5 veiksmų dramą "Ponas ir Mužikai". Linkėtina vyčiams geriausių pasekmių.

Dobilas.

MONTELLO, MASS.

Sausio 11 d. čia buvo moterių ir vyrų draugijos "Vienybės" viešas susirinkimas su prakalbomis, deklamacijomis ir muzika. Pralabos nepergeriausiai pavyko. Nepribuvus kalbėtojų, p. H. Stankus kalbėjo bei aiškino apie abiejų lyčių draugijos naudingumą ir svarbą mūsų gyvenime. Be to, ant pagrindu buvo užlipęs koksai p. Čiapas; bet pastarasis pats nesuvokė, ką tokio susirinkusiems pasakyti. Po tų prakalbų buvo deklamacijos, kurias deklamavo šie paminėti: 10 metų amžiaus vaikai: M. Stripinaitis bei J. ir V. Vinkšnaičukai. P-lės Z. Vodinaitė, E. Stančiūtė ir A. Stančiūtė sulošė monologą ir pagriežė ant smuikų. Susirinkusiems, rodos, labiausiai patiko deklamacijos. Reikia pagirti tokiuos tėvus, kurie lavina savo vaikučius.

Pasibaigus vakaro programai, prasidėjo mėnesinis susirinkimas, kuriame užėmė savo vietas naujai išrinkta šiems metams valdyba. Valdybon išrinkti šie asmenys: H. Stankus, pirm., A. Paltanavičia, jo padėję-

ju, J. Stripinienė, kasininke, J. J. Žemaitaitis, protokolų rašt., J. Pocius, finansų rašt. Per šį susirinkimą į draugiją įsirašė 14 naujų narių. Kad ir tik ką įsikūrus (pernai metais) šiai draugijai kaipurie žiurėjo į ją kreivai, bet dabar matydami jos naudingumą ir jie į ją rašosi. Sekantis susirinkimas bus vasario 22 d. Liet. Taut. Namų salėje.

Laisvas Vaikas.

MONTELLO, MASS.

Sausio 18 d. buvo parengtos L. T. Namų diskusijos temoje "Ar dviasiški vadovai gali susitaikinti su darbininkų reikalais?" (Nesuprantamas bei neaiškus paklausas. Red.). Diskusantai nesiėmė temos, tik užsipuldinėjo ant kunigų. Pasibaigus diskusijoms nubalsavo, kad "negali". Balsuojant vienas pakėlė triukšmą ir ėmė ginti velionio kun. V. Dembskio garbę; mat, kas ten iš diskusantų buvo įžeidęs velionio Dembskio atmintį.

Tarp diskusijų dvi merginos padeklamavo. (Apie tokiuos monologus geriausia — visiškai neminėti, tai gi ir apleidžiame. Red.).

Laisvas Vaikas.

Kaip arti yra demokratija?

(Užbaiga)

Paternalizmo atgijimas.

Viena Romos istorijos epocha, kuri yra tolygi mūsų istorijai, tai trečiasis šimtmetis po Augusto Cezario, kuomet ten pasirodė paternalizmo atgijimas bei jo grįžimas. Tuomet Diocletianas buvo imperatoriumi. Jisai buvo ne vien tik imperatoriumi, bet ir direktoriumi, pridabojančiu mažiausią dalykėlių, viųvų naujokynuose, jaunimo draugijoms, tautiniai susipras ir ta lietuvų jaunimo dalis, kuri dar prie mūsų neprisidėjo, ir ta dalis padės mums veikti ir taisyti, lyginti mūsų kultūros kelia.

Sakoma, kad istorija atsikartojanti, bet niekuomet nesikopijuoja. Toks pasakymas nėra visiškai teisingas. Perskaičius Princetono profesoriaus Abbott'o knygą "The Common People of Ancient Rome", mes turėsime sutikti, kad taip yra. Tą knygą beskaitant rodosi, kad skaitai koki laikraštį, kuriame aprašyti dienos atsitikimai, kuriame, kai veidrodyje, atspindi mūsų dienų gyvenimas.

Išbandyta Romoje valstybinė filantropija. Žmonėms duota dovana žemės vien tik delto, kad jie buvo bėdinai ir neturėjo kur apsigyventi. Bedarbiams, geriau sakant, darbininkams, suteikdavo arba parupindavo darbo.

Pirmutiniojo šimtmečio prieš Kristaus gimimą viduryje du tukstančių ir tris šimtai asmenų Romoje gavo iš valstybės dovonų grūdais. Leista žmonėms dovana į teatrą, į žaislų vietas, ir įvairių pasilinksminimų vietas, į viešas pirtis ir kitas. — Roma, reiškia, buvo nubiedninta.

Kuomet Roma tapo pavesta militarinei valdžiai, 245 metais po Kristaus gimimo, pasirodė Diocletianas. Diocletiano paėjimas neaiškus-tamsus. Jis įstojo kariuomenėn tarnyston dar jaunume savo amžiuje, greitai kilo ir užėmė vieną po kitos vis augštesnes vietas. Pasimirus-gi Numerianui, jis ir Carinus tapo Romos imperatoriais. Kariuomenė paskelbė imperatorių Diocletianą. Ir ne-

sunku buvo jam pašalinti Cariną ir pasilikti viešpatijos galva-valdytoju.

Tuomet Romoje žmonių šaukta, kad labai brangus pragyvenimas, lyginai kaip dabar yra šaukiama. Bėdinai, nuskurdę romiečiai nuolat reikalavo pašalpos. Mat, jie manė, kad valdžia yra turtinga, blogame upe, panašus Jehovai asmuo, kuris gali duoti maisto bei visą to, ko žmonės prašė, ko jie geidė, ko jie reikalavo.

Diocletianas, vienas Epimetheuso sunų, žinojo tai, kad jis bus populiariškas ir drąsiai galės sėdėti ant savo sosto, kurį jam pavėdė Romos kariuomenė, jei jis užganėdys ir nuramins žmones. Todėl jis nustatė maksimum kainą, kuria pardavinėjo pragyvenimo reikmenis ir minimum bei maksimum algą. Jeigu kas būtų išdrįsęs parduoti pragyvenimo reikmenis brangesne kaina, tai būtų buvęs baudžiamas kalėjimu arba ir mirė.

Diocletiano reguliuojantieji istatai.

Prof. Abbott'as išvertė tuos istatus iš latinų į anglų kalbą, paaiškindamas, apie kaipuriuos produktus ir jų kainas, apie darbą ir užmokestį. Štai jų keliatas: buvo mokama:

Miežių buselinui 74.5 centai.
Rugių buš. 45c.
Avių buš. 22.5c.
Pupų buš. 45c.
Druskos buš. 74.5c.

Vynas, kvortai — nuo 6c. ligi 22.5c.

Aliejaus kvortai — nuo 18c. ligi 30.3c.

Mėsos svarui: kiaulienai 7.3c.; jautienai — 9.7c.; avienui — 7.3c.

Sviesto svarui 9.8c.

Kiautvarlės, šimtui — 43.5c.

Žuvies svarui — nuo 4.8c. ligi 14.5c.

Kopustai, svarui — 1.7c.

Ropių svarui — 1.7c.

Agurkų svarui 1.7c.

Žalios pupos, ankštyse, kvortai 3c.

Kiaušiniai, keturi už 1.7c.

Obuoliai, dešimts už 1.7c.

Vynuogių kvortai 1.7c.

Avių pieno kvortai 6c.

Darbininkams, priskaitant valgi ir kambarį buvo mokama:

Už paprastą darbą 10.8c. dienai.

Murninkams, dailydėms, akmeninių paminklų dirbėjams, račiams, laivų budavotojams, duonkepams, kalvams — 21.6c. dienai.

Marmoruotojams, mozaikų dirbėjams — 26c. dienai.

Sienu teplojams 32.4c. dienai.

Artistui-teplioriui — 64.8c. dienai.

Kupranugarių, asilų arba mulų varytojams 10.8c. dienai.

Variakaliams buvo mokama po 2.6c. už svarą metalo, sunaudoto kokiam daiktui.

Stovyklų dirbėjams 32.4c. dienai.

Rašytojams, už 100 eilučių geriausio rašto 10.9c., už 100 eilučių paprasto rašto — 8.7c.

Bet rašytojai patys turėjo užmokėti už kambarį ir valgi.

Mokytojai gaudavo už mokinį mėnesiui 21.6c., bet patys turėjo užmokėti už pragyvenimą. Matematinės mokytojai buvo trupučių geriau apmokami, nes jie gaudavo po 32.6c. mėnesiui už mokinį. Retorikos mokytojai gi gaudavo po 1 dol. .09c. mėnesiui nuo mokinio.

Tais laikais advokatai negaudavo tokių didelių sumų pinigų, kaip kad dabar

je gauna—jiems mokėdavo atskirai nuo kiekvienos bylos po 1 dol. .09c. Tokia mokesčių advokatai gaudavo padavus bylą teismui. Idant bylos nesiųstų labai ilgai, Diocletianas pažymėjo, kad bylą užbaigus būtų išmokama advokatui 4 dol. 35c. Už įvairių rūšių odas ir kailius buvo mokama nuo 7c. ligi 4 dol. 35c.; už pastarąją sumą buvo galima nusipirkti liuto arba leopardo kailį.

Patricijai mokėdavo už porą kurpių 65c.; senatoriai — 43c.; rycieriai — 30.5c.; moteris — 26c.

Diocletianas buvo taip akylas, kad ir transportacijai nuo jo negalėjo pasislėpti: už pervežimą vieno asmens, vienai myliai .9c.; už persamdymą vežimo arba nuvežimą kokių daiktų vienai myliai 5c.; už pervežimą 1,200 svarų po 8.7c. myliai; už 600 svarų — 3.5c. myliai; sienas ir šiaudai — .9c. už tris svarus.

Siulus, adatas, medžiagą drabužiams, gatavus drabužius, neapdirbtą, žaliają medžiagą, visus tuos daiktus palietė Diocletiano istatai. Jo istatai palietė taip jau ir daugelį kitų dalykų. Aukso svarui buvo mokama 50,000 denarių.

Diocletianas manė, kad Romos žmonės yra kukliai. Tačiau jis nežinojo, kaip sunku yra rūpintis visų žmonių reikalais. Jis nežinojo to, kad nustačius kainą, reikia paimti į savo rankas, į savo globą taipgi ir produkciją, distribuciją ir konsumciją.

Diocletiano paternalizmas neturėjo pasisekimo. Jisai tarnavo žmonėms tik tai iš vardo, nes jo tarnavimas buvo apribotas, o tai dėl to, kad jįsai veikė jo patyrimo. Jo valdžia buvo koncentruota propozicija. Jo pažymėtios ribos buvo pačiam viduryje, pačiame centre.

Jisai bandė valdyti minias, bet negalėjo suprasti jų problemų. Kuomet romiečiai darbininkai patyrė, kad nebeapsimoka auginti javus, daryti aliejų, imti medų, gaminti pieną, sviestą ir mėsą, jie pasitraukė nuo tų darbų ir nebevežė tų produktų turgun. Kuomet nebeapsimokėjo būti mokytoju, murininku, rašytoju, tepliori, skulptoriu, tai tie žmonės mėgino sunaudoti savo gabumus, savo ambiciją prie kitų dalykų. Kuomet Romoje gyvenimas pasidarė nebeapkenčiamas, energiškesnėji jieškojo vietos kitur ir ten apsigyveno.

Visi keliai veda į Romą. Jeigu mes norime patirti, kokiuo būdu viena kuri schema yra išvedama ligi galų, skaitykime Romos istoriją. Iš jos galime pasisemti sau išminties.

Roma neturėjo nuolatinės kariuomenės savo kilimo perijode. Kiekvienas Romos pilietis tarp septyniolikos ir keturiasdešimt penkių metų amžiaus turintis tokią savastį, kuri vėta apgyvendinimo, tapo intrauktas kariuomenėn, jeigu jo savastis reikalavo apgyvendinimo, jeigu jai grėsė iš šalies koksai pavojus. Bet Roma nemokėjo karo mokesčių už laikymui nieka nedirbančių vyrų.

Tikra demokratija.

Romos istorijoje nerandame to, kad jos vyrai kuomet nors būtų pamintiję, jog taip ir moterims yra reikalinga demokratija. Mo-

teris buvo arba vergės arba pavestos visiškai vyrų globai. Tiesa, moteris turėjo intekmę ir galėjo vyrus pakreipti vienon ar kiton pusėn, bet ne tiesioginiu būdu — jos galėjo tik pagelbėti tai padaryti. Po apsigyvenimo moteriškę priklausė vyrui. Jeigu ji buvo vergė, tai ji priklausė ponui. Kol ji buvo dar nevedus, tai ji buvo po globa savo tėvo lieta gyvos galvos, o paskui po globa artimiausio giminės. Šiubas Romoje buvo nesutruačiomamas. Jeigu kas vedė, tai vedė ant visados. Vedusios moteriškės tedirbo tiksliai savo namuose, jos turėjo rūpintis namų ruošą, auginti kudikius ir klausyti savo vyrų. Romos moteries prievole buvo — suteikti Romai kuodaugiausia sunų. Tikra Romos matrona buvo ta moteriškė, kuri davė jai tvirtus ir išmintigus sunus.

Mes judame, krutame koncentriškame rate. Mes sukamės, kai koksai spirališkas dalykas. Mes pamazų žengiamo prie civilizacijos. Betgi vis einame pirmyn ir kilame. Net reikia manyti, kad civilizacija yra žmonių siekinių čiukuru. Civilizacijos, rodos, trokšta visos žmonių rasės.

Kiekvienos civilizacijos asktintoju buvo ir yra demokratija. Nei viena civilizacija dar neturėjo demokratinės valdžios formos.

Žmogus dar nestengė supažinti su primitivių valdžios būdu — su savyvalda. Tačiau per visus amžius jis prie to ėjo ir eina. Pagal pamatinę demokratijos principą jis dar nėra pakaktinai demokratiškas. Jis dar nestengė demokratinės valdžios formos pradinėje organizacijoje, savo namuose. Daugumoje namų gyvuoja patriarchalinė valdžios forma. Bet tikrai ten šeimynų namuose, turintis demokratija.

Žmonija yra neperskiriama su jungta. Kuomet vyrai ir moteris supras tą vienybę, tai tuomet ir demokratija bus prisiartinusi. (Iš "Fra").

SMULKMENOS.

Lekiojanti pačta.

Francijos pačtos ir telegrafo ministerija neseniai nutarusi daryti plenus įsteigimui lekiojancio pačtos skyriaus laišku nešiojimui. Laiškus neš iš Paryžiaus ir Pauillac'o prieplauką, iš kurios laivai plaukia į Vakarines Indijas ir Pietinę Ameriką. Iš tos prieplaukos laivai teplaunkia į paminėti dvi vietas tiksliai du sykių į mėnesį, o į Paryžių vienu vakaru Pietinien Amerikon siunčiamų laišku, prieš laivo išplaukimą iš Pauillac'o prieplaukos, ateina du šimtu svarų. Idant priduoti laivui į laiką tuos laiškus, traukinys iš Paryžiaus turi išeiti 6 valandą po pietų. Pasekmingas bandymas, nešti laiškus orlaiviu, buvo padarytas pernai metais spalio mėn. 15 d. Leitenantas Ronin'as iškėlė iš Paryžiaus su 10 kilogramų laišku ir pribuvo į laivų prieplauką, kaip tik į laiką. Tatai dabar Francijos valdžia planuoja daryti tokius bandymus, rodos, tarp Paryžiaus ir Tarpžeminių jurių. Jeigu tie bandymai pasiseks, tai busią įsteigtas nuolatinis orlaivijos pačtas.

Žmonių skaitlius pasaulyje. Sulig "Litwos" paduodamų žinių, žmonių skait-

lius siekias arti 1,200,000, 000. Vyrų ir moterų skaitlius esąs lygus. Visi žmonės vartoja 3,064 kalbas. Tikėjimų pasaulyje yra apie 1,000. Kasmet miršta 35, 214,000 žmonių. Kasmet žmonių skaitlius pasidaukina ant 1 1/2 milijono. Vidutinis žmonių amžius — 36 metai. Beveik 25 nušimtis miršta 17 metų amžiaus sulaukęs. Iš 100 žmonių tiksliai vienas tegali sulaukti 100 metų amžiaus. Vedusieji ir dirbantieji fizišką darbą gyvena ilgiau už nevedusius ir nedirbančius fizišką darbą.

Patys didžiausieji miestai pasaulyje yra šitie:

Londonas turi gyventojų 6,700,000
New Yorkas 5,200,000
Paryžius 4,100,000
Berlinas 3,800,000
Chicago 2,600,000
Tokio 2,250,000
Viena 2,100,000
Peterburgas 2,000,000
Philadelphia 1,700,000
Buenos Aires 1,600,000
Chankou 1,500,000
Maskva 1,400,000
Osaki 1,300,000
Hamburgas 1,220,000
Kantonas 1,200,000
Kalkuta 1,200,000
Pekinas 1,200,000
Liverpoolis 1,170,000
Budapeštas 1,100,000
Bombejus 1,000,000
Konstantinopolis 1,000,000
Tokio būdu p. m. buvo pasaulyje išviso 21 miestas, turįs gyventojų mažiau, kaip milijoną. Iš jų 10 miestų yra Europoje (Londonas, Paryžius, Berlinas, Viena, Peterburgas, Maskva, Hamburgas, Liverpoolis, Konstantinopolis), 7 — Azijoje (Tokio, Chankou, Osaki, Kantonas, Kalkuta, Pekinas, Bombejus) ir 4 — Amerikoje (New Yorkas, Chicago, Philadelphia, Buenos-Aires).

Seniems vyrams paguoda.

Seniems vyrams paguoda paskelbė vienas francų laikraštis, padėjęs statistiką, kuriuo mėginama nustatyti, kokiame gyvenimo laimetyje vyras gali daugiau dvasinio darbo nuveikti.

Mat, neseniai, vienas mokslininkas Amerikoje tvirtino, kad visa darbo pajėga žmoguje baigiasi su keturiomis dešimtimis metų jo amžiaus, ir kad iš žmogaus, užbaigusio 40 metų, jau nebegalima laukti nieko žymaus nuveikiant. Šisai francų laikraštis išadvokavo, kad daugiausia narsių žmonių didžiausius savo darbus yra atlikę laike tarp 40 ir 56-jų amžiaus metų. Chemikai ir fizikai puikiausius atradimus yra padarę, turėdami 40 metų amžiaus, dainiai ir rašytojai didžiausius savo tvarinius pagaminę apie — 46 savo amžiaus metus, karvedžiai žymiausius žygius atlikę, budami 47 metų amžiaus, muzikai geriausius darbus atlikę, budami 48 metų. Moralistai ir filosofai turėję laukti 51 metų, kad savo veikalais daryt intaka į žmones. Gydytojai savo darbą geriausiai gali atlikti tik sulaukę 52 metų amžiaus, politikai — 53 metų, o dideli humoristai — tik 56 savo amžiaus metus užbaigę. ("Vilt").

Nesuprato.

Kunigas į kupiškėną: — Pasakyk, gerbiamas, kaip tavo tėvo vardas? — Kupiškėnas: Mano tavo vardas Jurgis. — Klysti, mano tėvo vardas Tamošius.

P. Si-m-čia.

Visi raštai, kurie laikraščiu siunčiami, turi but pažymėti autoriaus parašu ir adresu. Pasirašantieji pseudonimais, turi paduoti, Redakcijos žiniai, ir savo tikrąjį vardą.

Netinkamus laikraščiu rankraščius Redakcija, pareikalauta, grąžina autoriui jo paties lėšomis.

Reikia rašyti tik ant vienos popieriaus pusės, paliekant plačius tarpus tarp eilučių.

Apžvalga.

Dr. Jonas Basanavičius, rašo "Lietuva", pranešęs jai iš Vilniaus, kad "paliudyjimai-diplomai" taip Nariams-Rėmėjams, taip ir pirkusiems "sieksnius" Lietuvių Tautos Namams Vilniuje bus prisiusti Amerikon už kokių 3-4 savaitių. Be to, jisai dar sykį tarias amerikiečiams padėkos žodžius už jų gausingas aukas Tautos Namams ir už prijaunimą Tėvynės reikalams.

Naujų metų dovanos. Ne vien tik lietuviai, bet ir kitų tautų žmonės siunčia savo draugams ir giminėms įvairių kalėdų ir Naujų Metų dovanų. Tai daroma kas metai. Pernai, anot "Tėvynės", atsirado lietuvių, kurie nepamiršo tuom laiku ir Tautos Namų Vilniuje, suteikdami ir jiems kalėdinę dovaną. Šiais aukotojais yra: Meriden, Conn. lietuviai, surinkusie 56 dol., d-ras A. K. Rutkauskas, surinkęs 75 rublius ir p. Martinas Ramažauskas iš Waterbury, Conn., nupirkusis Tautos Namams kalėdinių dovanų vieną sieksnį žemės (10 dol. 50c.).

Reikia, be abejo manyti, kad sulaukus šių metų augančių pajamų, didesnis lietuvių skaitlius nusiųs Tautos Namams Vilniuje dovanų.

Nominacijos ant Susiv. Liet Amerikoje prezidento, kaip paskelbia "Lietuva", jau prasidėjo. Žymiais kandidatais į šią urėdą, kaip girdėti, busią dabartinis prez. p. F. Živatkauskas ir p. Jonas Tareila, vienas iš buvusių SLA. prezidentų ir užsitarnavusių SLA. vėteranas.

Amerikos Lietuvių Doktorų Dr-ją stojasi ant stiprių kojų. "Katalikas" praneša, kad neseniai buvęs šios draugijos susirinkimas, kuriame dalyvavę šie daktarai: A. K. Rutkauskas, A. J. Zimontas, K. Drangelis, A. Graičiūnas, A. L. Juška, P. Petrakis, A. Rutkauskaitė ir A. Kulis. Iš susirinkusiųjų kalbų matėsi, kad lietuvių daktarai pasiryžę darbuotis tarp savo žmonių ir stengtis atitraukti neapsisvietusiųjų lietuvių dalį nuo stebuklingųjų daktarų žabangų, nuo pagarsėjusių medicalių institutų.

Kaip vienoj vietoj "Katalikas" nurodo, ligšiol Amerikos Liet. Doktorų Draugija vis dar nebuvo sustiprėjusi ir jos, kaip organizacijos, nebuvo daug veiklama. Paaišgoj pereinčių metų, ačiū draugijos pirmininko, d-ro A. K. Rutkausko, pasidarbavimui apsiėmė gyvėsni judėjimas. Referendumu liko išrinkta valdyba ir nuspręsta kelias svarbių dalykų. Valdybon pateko Dr. A. K. Rutkauskas, pirm., Dr. Kazys Drangelis, rašt., Dr. A. J. Zimontas, ižd. Tai gi visa draugijos valdyba Chicagoj. Čia taipgi yra didesnė jos narių dalis. Už

organą dr-ją apsirinko "Tėvynė". Toliau visi daktarai apsiėmė šiemet parupinti po tris traktatus įvairiose temose. Traktatai tilps organe. Tokie tai vieni svarbiausiųjų dalykų draugijos nuspręstų.

"Katalikui" rašinėš žinias iš Rusijos. "Katalikas" praneša, kad jo redakcijai teko gauti Peterburge, Rusijoje, sandarbininkų-korespondentų, kuris rašinėš "Katalikan" apie Rusijos dūmos veikimus. Delei to tai "Katalikas" sako: "Kadangi tuo tarpu duma yra surišta ir su Lietuvos reikalais, tatau mums tos dūmos veikimas ytin labai svarbus. Sekančiu (4) numeriu pradėsime tai spausdinti..."

I. W. W. ieško sau organo. P-as A. Kurilaitis savo korespondencijoje iš Baltimorės, kuri tilpo "Katalike", pamini, kad "International Workers of the World" organizacijos lietuvių skyrius rupinasi apie įgijimą organo viešam apsvartymui savo reikalų. Toliau nurodo, kad organizacija, be abejo, norėianti, kad organan raštai tilptų taip, kaip ji norės. Todel ir esą sunku surasti tokį laikraštį, kuris sutiktų ant tokių išlygų. Buvo besitarių, jis sako, su "Pirmyn", bet vargu bau kas išeis iš to. — Žinia, sindikalistai nesutinka su daugeliu socialdemokratų skelbiamų dalykų, tad ir nenuostabu, kad socialdemokratine idėja ginantis laikraštis nenori apsiimti platininti sindikalizmo idėją. Jei "Pirmyn" apsiimtų būti organu I. W. W. organizacijos lietuvių skyriui, tai turėtų, noroms-ne-noroms, platininti tos organizacijos idėją.

Kurijy... singa socialdemokratizmo idėjai.

Mirties hausmė atidėta. "Katalikas" paskelbė, kad kad Pennsylvanijos gubernatorių Tener nuteistojo mirtin Jono Sušinsko egzekuciją perkėlęs nuo sausio 15 d. į vasario 10 d. to melžiant nuteistojo advokatus. Gi tuo laiku bylos protokolus peržiūrėsianti atlaidos taryba (Board of Pardons). Ir nuo tos tarybos nusprendimo prigulės, ar Joną Sušinską žudyti, ar uždaryti ligi gyvos galvos kalėjiman.

Lietuvių kalbos reikalai Krakovo universitete. Tokiuo tai antgalviu žinomas lietuvių rašytojas, p. J. Herbačevskis, štai ką rašo "Lietuvos žiniose".

"Is Krakovo eina kenksminga man paskala, neaiškus gandas, buk lietuvių kalbos lektoratas Krakovo universitete įsteigtas 1912 metais, yra surištas su kunigaikščių Liubomirskių lietuvių kalbos, literatūros bei istorijos katedra įsteigtu fondu. Ačiū tokios prasmės gandai, aš asmeniškai atsiradau keistam padėjime. To delei privalau tvirtai išaiškinti Lietuvos gerb. visuomenei, su kuria jungia mane tautybės jausmas bei sąmonė, kad lietuvių kalbos lektoratas Krakovo universitete neturi suvis nieko bendro su kun. Liubomirskių fondu. Lietuvių kalbos lektoratą įsteigė Austrijos švietimo ministerija sulęgus prašymo Krakovo universiteto filozofijos skyriaus profesorių kolegijum..."

"Delei kun. Liubomirskių fondo, tai tuom žygiu privalau dar tylėti, kol nebus viešai išaiškintas to fondo tikslas.

"Šiemet (1913 m.) lietuvių kalbos mokosi 5 asmenys: 1 kroatas, 1 moravietis ir 3 Galicijos lenkai. Lietuvių bajorų sunus bei dakteris lietuvių kalbos mokinies nenori."

Tas, nors ir labai negeistinas, apsiėmimas visur lietuvius seka, juos kamuoja ir kai kokis slogutis slėgia. Dažnai neapsisviete lietuvių, kurie nestengia tinkamai išmokyti svetimų kalbų, greičiau kalba kasžin kokių žargonu, kurio niekias negali suprasti, tik tai ne savo prigimta kalba.

"Laisvė" kelsis Brooklynan. Jau antrą kartą "Keleivis" paskelbia, kad "Laisvė" žada išsikelti iš So. Bostono. Aname "Kel." numeryje buvo paskelbta, kad "Laisvė" ketina keltis į Chicago, o dabar sako, kad kelsis Brooklynan, nes apie tai pati "Laisvė" paskelbusi. Mums to "Laisvės" numerio neteko matyti.

Naujas lietuvių laikraštis. "Keleivis" rašo, kad jau pasirodęs Škotijoje leidžiamas naujas laikraštis vardu "Išėivių Draugas", apie kurį pereitame "Ateities" numeryje jau minėjome. Tiesa, pereitame "Ateities" num. buvo paminėta, kad tasai Škotijos lietuvių laikraštis vadysis "Išėivių Vadovas", bet tai ne mūsų klaida — tai klaida "Vilties" korespondento, kuris klaidingai painformavo. "Išėivių Draugą" leidžias ir redaguojas kun. J. Norbutas. Pasak "Kel." pirmas to laikraščio numeris esąs pilnas užspūdinėjimų ant Škotijos socialistų leidžiamo "Rankpelnio" ir kitų darbininkų laikraščių.

Prie šitos "Keleivio" pastabos galima butu taip jau pridėti kitokią pastabą, tačiau to nedarysime, tik atkartosime gerai visiems žinomą lietuvių priežodį, butent: "Kaip šaukia, taip ir atsiliepia". Ir čia jau dar pridursime garsiojo anglo dramaturgo, Bernard Shaw'o, pasakymą: "Nedaryk to kitam, kas taupatinaka, nes anam tai gali nepatikti".

"Darbininkai privalo remti savo laikraščius", tokiuo tai antgalviu tilpo "Keleivys" apžvalgos straipsnis. "Keleivio" peržvalgų rašytojas prisiskaitęs skundų, kad darbininkai neremia savo laikraščius, iš "Laisvės", kur sutraukta raudos iš "New York Call'o", "Milwaukee Leader'o", "Appeal to Reason'o", paminėjęs apie "Pirmyn" nusiskundimą, duoda savo skaitytojams šitokią pamoką:

"Mes prie to dar pridėtuome, kad kiekvieno susipratusio darbininko priederme turėtų būti ne vien tik savo laikraščius remti, bet prisingsu tai laikraštijai laikraščius neįsileisti nė į savo namus (musų pabriežta). Jeigu jie kur yra nuo seniau užsilikę — išliuoti juos laukan! Jeigu per kiekvieną pamokslą kunigai nesigėdi drausti žmones nuo skaitymo darbininkų laikraščius, tai ko mums gėdyties apskelbti kovą jų laikraščiams? Musų, kaip sakėm, priederme turėtų būti su tokiais darbininkų išsiluvosavimo priešais kovoti. Kovoti su tais šmeižikais privalo netik musų laikraštija, bet ir kiekvienas susipratęs darbininkas."

Mes, atvirai pasakius, išcitavome tą visą pamoką tik tuo tikslu, kad parodžius savo skaitytojams, jog ir

kaikurie socialistai, dargi apsišviete žmonės, drįsta patarti naudoti tokiuos patirankius, kokiuos naudoja kaikurie tamsesnieji kunigai. Šviesūs kunigai betgi neliepia tokių įrankių naudoti, neliepia sluoti laukan laikraščius, kurie skelbia kitokias idėjas. Tokia "Keleivio" pamoka — tai tikras senovės atributas, kuris daro gėdą dvidešimtam šimtmečiui. "Keleivis", matyt, mėgia vaikščioti senai pramintais takeliais. Tokiais takeliais vaikščioti nepatogu. Geriausia — jeigu leistiesi žemyn, tai leistiesi ligi dugno, gi jei kilti — tai kilti augšty, kur žmonės-arai skraidyn.

Pietinės Amerikos Grioše.

(Užbaiga).

ir pielavinos parduodama: svarui mokama po 25-50 centų. Jo žievę naudoja apdirbimui brangiųjų kailių.

Šitam tropte buvo apie šimtas rąstų, grandiniai vienas prie kito prirakintų. Troptą prisuko prie vidurinės skylės ir priėjo prie laivo. Potam darbininkai — negrai — su dideliais plieniniais kirviais sulipo ant tropto, idant paduoti rąstus. Putė mažas vėjelis, įlanka siubavo ir trukdė darbą. Grandinių nuo rąstų kitaip nebuvo galima paluosuoti, kaip tik turėjo juos su kirviais iškirsti, rąstai be pertrukio suposi ir dažnai nuversdavo nuo savęs tingių ir nežvalgų negrą bei išmaldydavo jį. Sunkius rąstus (kaikurie svėrė po 16.38 kilogramų) reikėjo traukti ant laivo su plieniniais grandiniais, bet ir jie dažnai nutrukdavo. Darbas nelabai sekėsi, nes ligi pietų užtraukta tik tai 10 rąstų. Visus rąstus sutraukėme ant laivo apie penktą valandą vakare. Mat, pasukui šiek tiek pripratome prie sunkiojo darbo, kuris išpradžių taip nesisekė.

Vakarieniaudami visi juveiviai, vienas kitą pralenkdami, kalbėjo apie raudonmedį, nors retas jų prieš tai buvo matęs. Visus stebino jo gražumas ir didumas. Kitą dieną nebeatvėžta nei vieno tropto, todėl kapitonas pasiryžo keliauti į kirtimo vietą ir apžiūrėti, pasiteiriant, kaip darbininkams sekasi. Aš ir dar tris jureiviai keliavome su juomi. Upė buvo negili, bet vanduo taip smarkiai bėgo, kad mes su savo valtele vos-ne-vos slinkome priekin.

Po ilgos ir sunkios kovos su vandens srove, mes prisijėmė prie tam tikro tilto. Čia buvo girių kirtėjų buveinė. Aplink mažus namelius buvo verandos. Ant vienu namelių verandos dirbo keliatas darbininkų su plačiomis skrybelėmis. Kaip tik mus pamatė, tuč tuojau pradėjo linksmai bei garsiai mus sveikinti ir bėgo mus pasitikti. Svečiai šiuose ruose, kur kribždėte kribždė pumos, kaimanai ir gyvės, retai teatsilanko, todėl jie buvo labai pageidaujami ir mylimi.

Greitai mes susipažinome. Ten, Amerikos amžinose grioše, kur taip mažai žmonių, kur žmogus jaučiasi atskirtas bei atitrauktas nuo viso pasaulio — nepaisoma jokių ceremonijų, jo

kių formalizmo dėsnių. Nameliai buvo pritaikinti prie vietos gyventojų sąlygų. Nedideliais laiptais lipom į viršų ir suėjom į didelę grincią su daugeliu langų. Sienos dailiai nulygintos, nudailintos ir spindi, kai veidrodės. Sienos čia nudailinamos todėl, kad driežai negalėtų prilipti jomis prie lubų ir nuo tenai pulti žmonėms ant galvų. Grindimis driežai bėginėjo, kaip pas mus bėginėja prusokai. Tiesa, jie buvo mandagūs ir traukėsi iš kelio.

Kambario viduryje pastatytas didelis skobnis, aplink jį apie dvidešimt kreslių. Tai buvo valgomasis kambarys. Antrame namelyje buvo miegamasis kambarys. Prie sienų buvo pridurtintos, pakabintos audėklinės lovos. Žmonės, su kuriais neseniai susipažinome, klausinėjo musų, kas dedasi pasaulyje, kas ten naujo. Begeriant kavą, romą ir matė, kurią naudoja arbatos vietoje, mes papasakojome jiems apie tai, ką sužinojome uoste. Visų darbininkų (jų buvo trisdešimt), kurie dirbo pas meistą Emmery, suderėtasai laikas jau baigėsi ir jie svajojo ir džiaugėsi, kad neužilgo galės pasitraukti iš tos baisiosios vietos, kad galės keliauti į miestą, kur daug žmonių, kur mažai baimės.

Labai mažai tokių žmonių, kurie noriai gyventų amžinose grioše ir kirstų medžius. Neveltui Emmery moka darbininkui po 100 dolarių mėnesiui. Ir vienok, nežiurint tokios didelės algos, labai mažas skaitlius išbuna ligi suderėto laiko galo. Iš šimto žmonių, kurie pernai suderėjo ir atkeliavo medžių kirstų, buvo pasilikę tik trisdešimt ir jie, kaip matėsi iš jų veidų, visa širdimi ir siela troško kuo

čiausia šią vietą palikti.

Musų kapitonas, Airesas, išvažiavo medžioti, tad mes galėjome daryti, kas tinkama. Darbininkai pakvietė mus eiti pažiūrėti, kaip medžius kerta. Toks pakvietimas labai patiko, tad mes nieko nelaukdami ir einame į duris. Šeimininkai ėmė garsiai juoktis.

Mes nustebome ir plačiomis akimis pažvelgėme į gerasirdžius bei svingus žmones ir klausėme jų, ko jie taip juokiasi.

— Ar tai jus manote eiti į girią su savo drabužiais? Ha, ha, ha! Argi tai galima?!... Apsivilkite musų marškiniais ir užsidėkite musų kepure!

Ilgai dar jie juokėsi iš musų nežinės. Mes, sumišę, apsiėngėme keistais jų rubais — rudais marškiniais, kurie susiuti su kelnėmis, užsimovėme ilgus guminius batus, kurie siekė augščiau kelių ir užsidėjo me plačias šiaudines skrybeles. Batai apsaugoja kojas nuo vandens, o skrybelės — kad gyvatės pildamos iš medžių negalėtų užpulti stačiog ant galvos.

Visas burys ėjome siauru girių takeliu, apaugusiu iš abiejų pusių lianomis, krūmais ir ilgomis žaliomis samanomomis. Po tamsiai žalsvo, tankaus stogo viešpatavo tyla ir drėgnas oras ir, reikia prisipažinti, kad mus apsupo baimė. Po kojom painingosi dideli ir maži įvairaspalviai driežai. Su šitais bailiais ir greitais gyvūneliais greitai apsipratome. Bet kai tarp tankiųjų kvepiančių lapų pasirodė ramioji milžiniškos gyvatės anakondos galva, tai per musų kuną perbėgo šurpuliai, kai elektros užgauti

sugriebėme vienas kito ranką ir klykdami pradėjome bėgti takeliu. Darbininkai mus ramino ir sakė, kad bėgti esą labai pavojinga, nes tuo budu atkreipiama gyvatės dėmesys. Mes nesi-priešino, tik alsavome nuo greito bėgimo. Kol pasiekėme tą vietą, kur kerta raudonmedžius, dar kartą prisijėjom mums pusėtinai išsigastę, nes išvidome pumą. Tasai žvėris piktai žiūrėjo į mus iš po šakų tinklo, ligi, pagaliaus, vienas darbininkų paleido į jį šuvi ir jis kulių versdamas išpuolė iš medžio ir nukrito ant žemės. Mes tuč tuojau norėjome nulupti jo kailį, bet medžių kirtėjai patarė to darbo nesiimti, nes pumų kailis esą labai pigus.

Galop atėjome kalnan, kur negrai kirtę girią. Kiekvienas raudonmedis auga skyrium, apsiuviniojęs lianomis ir apaugęs spygliuotais krūmais, kad be kirvio prie jo niekuo budu negalima prieiti. Daug laiko ima, kol ji apvalo nuo jų ir padaro liuosą vietą. Tų medžių kirtėjai tur buti patyrę darbininkai, tur žinoti, kaip reikia naudoti įvairius įrankius ir didėlias pėlas. Taipgi, kuomet girių milžinas jau paguldytas, nukirstas, daug laiko praeina, kol nukapoja jo šakas.

Apvalytuosius rąstus suleidžia į vandenį, kur juos suriša į troptus, ir pavandeniu leidžia ligi laivo.

Prisižiūrėję medžių kirtimui, mes atsisėdome ant kalno viršūnės, kuri buvo panaši vulkano krateriui. Klonyje, ant upės kranto, pamatėme čielus kaimanų būrus, kurie šildėsi saulėje. Vienas musų draugu, nemastydamas ilgai, paleido šuvi... Ak Viešpatie, koks ten sumišimas pasidarė! gyvūnai bėgė, koks truksmas pakilo! Visi sušoko į vandenį ir išlipo ant kito kranto, kur išpradžių piktai šen ir ten bėgiojo, lyg ko jieskodami, bet nieko neradę, pamazū sugulė ant smilčių, laikas nuo laiko išplėtė milžiniškas savo žiotis ir rodė aštrius savo dantis.

Visaką apžiūrėję, ėjome namo. Vakaro metu norėjome eiti upėje išsimaudyti, bet bijojome kaimanų ir preskuose vandenyse gyvenančių plėšrių žuvų; vietos žmonės jas vadina prajomis. Šitos nedidelės žuvys yra labai rajos, puola ant žmonių ir žvėrių, ir išplėšia iš jų kuno didelius mėsos gabalus. Išsisaugoti nuo jų yra labai sunku.

Kapitonas Airesas sugrįžo tik tai po trijų dienų. Mes per tą laiką vaikščiojome po raudonmedžio girią. Taip bevaikščiodami vieną dieną užsukome į minčesų, indijonų gimines kaimą. Minčesų viršaitis, žilas senis, užkvietė mus pas save — palmy šėtron-namelin. Jis rupestingai vaišino mus kuo galėdamas ir klausinėjo apie musų laivą. Kaime dienos metu buvo vienos moteriškes ir vaikai. Vyrai visi dirbo — vieni kirtę medžius, o kiti rišo į troptus ir plukdė juos.

Namo grįžome upės pakraščiu. Beidami namo matėme daug bananų ir kokosinių palmų. Jų vaisiai prinoksta, nupuola ant žemės ir ten pat supuva, nes nėra kam jų suvalgyti. Toksai maisto gausingumas matėsi visur!

Kuomet kapitonas Airesas sugrįžo iš medžioklės, mes sudėjome valtin laman-tino arba vandenų karvės mėsa, atsisveikinome su sve-

tingais medžių kirtėjais ir stvėrėme rankomis irklus. Ant kranto stovėjo senas, raukšlų raukšlėmis išvogu- tu veidu, indijonas ir žiūrė- damas į mūsų valtį šypsojo- si.

— Ko tu juokiesi? — aš paklausiau indijono.

— Laikyti valtįje mėsą yra labai pavojinga, — at- sakė jisai.

Mes nusišypsojome ir pa- sijuokėme iš tų senio žodžių, bet neužilgo patyrėme, kad jis ne juokais kalbėjo. Mus apsupo čielas burys kaima- nų, kurie savo aštriais dan- timis stumdė mūsų valtį ir uostė orą, kraipydami į vi- sas puses raudonas akis. Jie griebė su savo dantimis už irklų, maišė vandenį savo dideliais kunais ir siubavo mūsų valtį, kuri šokinėjo iš vienos vietos į kitą. Ka- pitonas šovė į juos, bet tai nieko nepagelbėjo: visai at- bulai, kaimanai dar labiau įsiuto ir puolė ant mūsų.

Tuo tarpu vienas draugu- suko:

— Jie nori mėsos! Iš- meskime jiems vandenų karvės galvą!

Tai buvo tinkamas, pačiu laiku sugalvotas sumany- mas. Tuč tuojau išmetėme lamantino galvą, kurios delei upėje — iškilo tik- ros mustynės. Kaimanai šoko vienas ant kito su prišakinėmis kojomis, krio- ke taip, kad krantai skambėjo ir tarp savęs ko- vojo. Suėdę išmestą gal- vą, jie ir vėl paskui mus plaukė. Dabar mes išmetė- me lamantino šonkaulį dalį ir numalšinome bei sulai- kėme tą plėšriąją kaimanų mi- nią. Neužilgo priplaukėme prie laivo ir pavojus pradė- no. Sulipus mums ant dė- nio, kapitonas pasiūkė de- šimts negrų ir paliepė nusi- leisti į valtį ir su kirviais

maža kur besiranda tokių kunigų, kurie, pasimirus lie- tuviui, neprigulinčiam į pa- rapiją, nepriimtą į aptvertą žemelę, vadinamą "kapinė- mis".

Kun. V. Dembskis buvo žinomas visiems lietuviams Amerikoje ir Lietuvoje savo raštais. Gal daug-daug de- šimčių metų prabėgs iki mu- sų vaikai susilauks daugiau tokių kovotojų už laisvę. Todel mes privalome gerbti tokio didelio žmogaus at- mintį, turime išreikšti jam dėkingumą, nes ir jis pa- šventė savo gyvenimą.

Velionio kun. V. Dembs- kio pagerbimui yra suma- nyta išleisti plačią jo biogra- fiją, arba jo gyvenimo ir raštų aprašymą. Tai bus storoka ir labai akyva kni- ga su velionio paveikslu. Kningos pabaigoje patilps surašas visų tų, kurie pri- sidės prie velionio biografi- jos išleidimo.

Kninga išleisti kaštus kelis šimtus dolarių ir bus išleista visuomenės lėšomis.

Dėlto tai mes ir atsišau- kiam į Amerikos lietuvių visuomenę, o ypatingai į vi- sus gerbiamojo velionio kun. V. Dembskio draugus ir pažįstamus, į pažangiaus- sias bei laisvas Amerikos lietuvių draugas ir orga- nizacijas, kad teiktumėte, kiek išgalėdami, tam tikslui paaukoti. Už auką gausite kun. V. Dembskio biografiją. Kninga, pagal mūsų ap- rokavimą, kaštus 50 centų, tai už auką, nemažesnę kaip 50c., gausite vieną kningą, o už didesnę auką — tiek kningų, kiek išpuls už Jūsų auką, arba vieną, jei vienos tereikalausite.

Auką priima šito laikraš- čio Redakcija ir pakvitavusi- jas laikraštyje priduos kun. V. Dembskio Biografijos Iš- leidimo Komisijai.

edamiesi, kad gerbi- siu Amerikos lietuvių vi- leido į valtį ir su aštriais kirviais išpėrė laikuriams kaimanams kailį. Kaima- nai, piktai rėkdamai bei pa- likdami už savęs krauju nu- dažytą vandenį, pabėgo nuo nesvetingojo laivo.

Kitą kartą, kaip prireik- davo šviežios mėsos, ku- met važiuodavom parsivež- ti, pasiimdavom aštrių il- gakočių kirvius. Tuomet jau kaimanai ant mūsų ne- bepuldavo, nors rodėm jiems mėsą ir vylcijoje pas- save.

Po dviejų savačių ištrau- kėme inkarą ir greitai va- žiavome į Bostoną. Mūsų laivas "Saturnas" buvo pri- krautas raudonmedžiu. Pa- sažierių darbininkų ant jo buvo tresdešimts.

Vertė J. B.—s.

Atsišaukimas in Ameri- kos Lietuvių Visuomenę.

Laikraščiuose jau skaitė- te, kad nesenai pasimirė vi- nas žymiųjų ir gerbiama- žmonių, kun. Vladislovas Dembskis. Velionis buvo žinomas, kaip kningų ra- šytojas ir laisvosios minties platintojas. Kas skaitė jo raštus, tas žino, su kokia meile velionis mylėjo žmo- nią ir troško jai laisvės.

Kun. V. Dembskio nuopel- nams pasidėkavojant, šian- dieną Amerikos lietuvių ir savo parapijose nebėra taip suvaržyti, ir mūsų draugi- jos nebeismeta laukan sąna- rų už tai, jeigu žmogus ne- suspėjo atlikti velykinės iš- pažinties ir t.p. Ačiu kun. V. Dembskio raštams ir mu- sų kunigai pasidarė trupu- ti nuolaidesni, ir šiandien

Pr. Bajoras.

Neiškente.

(Užbaiga).

Šaltas gruodžio mėnesio rytas.

Šaltis spigintė spiginio. O ramu, tyku...

Iš miesto augstų namų kaminų verčiasi stulpu augstyn dumai ir tik ten, augštai padangėse, padebi- suose išsisklaido ir pranyk- sta.

Gailėtingai giržda vai- toja suspausti kapinyno me- džiai. Verkia jie, rodos maldauja ir savo visomis įiegomis lyg nori nuo savęs nusikratyti ant jų užgulsi- sušalusį sniegą.

Iš po kalnelio saulytė pa- mažų kiša savo auksinius šviesius spindulius. Šviesu- šviesu darosi... Tik retkar- čiais galima pamatyti pra- važiuojantį, o gal tik su- svarbiais reikalais, kaimie- ti. O taip tai labai mažai

kas nepasirodė ant lauko: visi, kas tik nebuvo verčia- mas svarbaus reikalo, bijo- damas šalčio tunojo na- mie užsidaręs savo bazužė- je ir laukė, kuomet ateis pa- vasaris, kuomet bus galima išeit ant lauko.

Nepaisant šalto rytmečio, prie kapinių esančiame ple- ciuje, nuo pat saulės užtekė- jimo, po sniegą maršavo, aficio- kamanduojamas, mūsų kareivių burys. Be pasigailėjimo trypėme kjo- mis girgždanti sniegą. Ša- le mus stovinčio aficio- komanduojanti žodžiai: "Sagom, marš", "na lievo", "na pravo", "biegom", kaip kokių kudukėlių burį valdė. Nebuvo paisyta, kad didelis šaltis, nebuvo žiūrėta, kad jis skaudžiai gnaibė mums veidus ir ausis. Mes netu- rėjome laiko, idant paguos- ti daugiau skaudžiamas kuno dalis. Klausėmės mes mūsų kamandotojo, bėgio- jome, taikėme šaudyti, ir darėme visa tai, kas tik mums buvo paliepta, kas tik buvo pasakyta daryti. Nei vienas mūsų neišdrįsime pasakyti, kad mums per sunku, kad dabar tai pada- ryti negalime, kad šalta. Kad būtų buvę paliepta ir kad mūsų plečius būtų bu- vęs nutiestas per visą pasau- lį, mes butume ėję, iki tol, kol kamandotojas nebūtų sulaukęs, sustabdes: "Jau gana jums eiti, sustokit!"

Sale manęs einas, kaip ir visuomet, Kentutis, nors kaip tik nuo šalčio atgauda- mas kvapą, man ausin ir kužda: "Jau tik, broliu, šiandien, tai kaip, kokius šunis mus kankina!" O ką gi aš ką gi kiti ant to gali- sakyti. Visi tylime, džia- gamės by tik mums paau- sių nedažo.

Visi tyli, žengia barabano- taktan, žingsnys po žingsnio ir trypia dar tik šiandien- naujai išpuolusį sniegą.

Staiga per sausą orą išsi- skverbė duslus komandu- tojaus balsas: "Rota, stoji! Peremiama na piet minut!" Ir žingsniuojas sniegu, kaip per vandenį brenčas, arklų burys ir kareiviai vienu mo- mentu sustojo.

Prasidžiugome visi.

— Užruko dumų debesėliai. Pasklydo juokai. Pašnekė- siai ir viskas tarp mūsų už- virė: kitoki, gyvensni pasida- rėme, kitokia veido fizijono- mija, kitoki jausmai. Nebe- buk jaunimas! Jis, lyg jau- nas, augas medelis: prilenk- ji iki pat žemės, užsisėsk ant jo, jis prisilenkęs, bet kaip greitai nuo jo nulipsi, jis ir vėl atsities ir paputis lengvam vė- jaliui, vėla savo lapeliais linksmai šiurens. Taip ir jaunus žmogus: spausk jį, kankink, o kaip greit nusto- si tai daręs, jis vėl linksmas, šnekus, malonus ir džiaug- iasi, kad šitame pasaulyje gyvenas.

Neilgai atilsio laikas traukėsi. Kaip tik spėjo, vienas nuo kito pagriebda- mi, užtraukti po dumą, pra- tart keliatą žodžių, kaip jau vėl draskas ausis balsas, pa- sigirdo: "Po miestam!" Ir kaip iš šaudyklės sykiu žen- gė visi.

Kaž-kaip, netikėtai, Alek- sandrai Kentučiui žengiant paslydo koja ir išsitiesė ant sniego, o ant jo dar, paskui jį einą keturi kareiviai.

Žaibo greitumu pašoko vi- si, rodos tai nei nebūtų atsi- tikę, vienok negalėjo apgau- ti kamandotojaus akies žvilgsnio.

Visi kareiviai vėl tapo su- stabdyti. Kamandotojas-aficieras, it perkuno šautas, pripuo- le priėjo prie Aleksandro,

pradėję jį kolyti visokiais žodžiais.

Paskui gi sušuko manin: — Antanai, užduok šitam netikėliui per sprandą...

Dieve brangus! Ir kaip tau rodos?! Turėjau mušt savo mylimiausią draugą!... Atsitraukiau porą žingsnių ir, žinoma, kaip draugui, pamažėliu, galais pirštų, už- daviau per sprandą... Aš, manau, kad man daug dau- giau skaudėjo širdį, negu kad jam suskandinta vieta.

— Aha, tai šitaip! — rėkė ant manęs aficieras. — Aleksandrai, dabar tu jam parodyk, kaip reikia muš- ti!...

Aleksandras išgirdęs tuos žodžius, pirma paraudo, pa- skui pabalo, sukando dantis, pradėjo jais kriugždenti-či- pinti, kaž-kaip keistai ran- komis mastikuoti... Ištiesų, tuomtarpu maniau, kad jis kaip kokis liutas, šoks afi- cieriui į akis... Bet jis, pa- mažų-pamažėliu priejo prie manęs ir lygiai kaip ir aš, pamažėliu, tik galais pirštų, palietė mano kaklą.

Maniau, kad tuomi viskas ir užsibaigs.

Bet kur tau, aficieras tuo- mi neužsiganėdino. Jis mu- du, kaip kokius sunyčius pradėjo pjudyti-erzinti. Po kožno sudavimo, jis vis ra- gino, kad muštasis atsily- gintų, kad vis dar skaudžiau užduotų.

Ant galo aš kaip ir supy- kau. Ir taip smarkiai palei- dau savo kumščią ant Alek- sandro kaklo, kad jis net parkrito ant sniego. O pa- skui jis, vis aficio gundo- mas, beveik verčiamas, man panašiai atsilygino.

Neužilgo muštros valan- dos pasibaigė.

Ėjome namo, į kazarmes.

Paprastai, pirmiaus, Alek- sandras budavo dainuoja- traukia savo neblogiausiu baritonu — dabar gi, šian- dien, jis tik eina ir skau- džiomis, pilnomis ašarų aki- mis dairosi į visas puses, ir kaž-ka, matomai skaudaus, masto.

Pagaliaus, dar skaudžiau sužiūręs manin, rodos, ver- kiančiu balsu prabilo:

— Pyksti ant manęs?

— Už ką? — klausiu aš.

— Gi kad aš tau taip skaudžiai sudaviau!...

— Drauguži, juk aš tau pirma...

— Taigi, pirma... Bet kie- no gi tame kaltė, tavo ar mano? Kas pargriuvo ant sniego?

Aleksandro akise matėsi kaž-koks skaudus sopulys. Blizgėjo skaudžios ašaros.

— Atleisk, drauguti, man užtai! — pratarė vėl Alek- sandras manin. — Atleisk man ir tau atleidžiu. Juk tai nei tavo nei mano kaltė. Mudu privertė pasidaužyti. Atleisk... Aš gi bandysiu įjieskoti tame teisybės... Pa- matysim, kas iš to išeis... Pamatysim!...

Nuliudęs, nusiminęs Alek- sandras.

Rodos kaž-kas, baisus, ki- tų gi gyvenimui uždangą atidengė.

Per visą tą dieną nei žo- džio nepratarė. Rodos, kad jo nebūtų buvę pas mus ka- zarmėse.

— Paliuk, drauguti. Ką gi tas gali pagelbėti?... O, praeis ir tiek... — raminau jį.

— Praeis?! Kur gi tau!... Ir vėl vienas, užsilindęs kampelyje, mįslina-mįslina... Man irgi nesmagu... Ir kam gi būtų smagu, jeigu jo draugo širdį sopuliai kan- kintų?... Aš manau, kad niekam —

Vikare, sugulęs, ir tas- pats.

Aleksandras nerimsta, ai- manuoja... Tiesiog, galima sakyti, dejuoja-verkia. Ne taip verkia, kaip kad aš ka- da tai verkiau... Jis verkia, kad jo jautri malonumo pil- na širdies styga tapo per skaudžiai sujudinta. Per- tai verkia, kad jis negali jos virpėjimo, jos gaudimo nu- raminti...

— Neiškentėsiu, draugu- ti, ne!... Nepergalėsiu savo širdies!... Matai, kaip dū- nu, koks sunkus oras šitame kambaryje. Pažiūrėk, kiek žmonių čia kenčia. Kokius didelius sopulius jie ant sa- vo širdžių nešioja... Dau- giau kentėti negaliu, drau- guti!...

— Turėk kantrybės, tu- rėk kantrybės! — raminau jį, atsiminę jo kada-tai man pavartotus žodžius. — Su kantrybe viskas galima iškentėti.

— Nevisuomet ir kantry- bės žmogus gali turėti, ne- visuomet. Ir kaip tik šiūom tarpu jos man truksta!...

Ir ar žinot! Keliasi ir ei- na.

Sugriebiau aš jį už rankų. Dieve brangus! Ir kaip gi negriebti?! Panaktinis vaikščioja ir šnairuoja krei- vomis, kas čia daros. Jau daugelis ir kitų kareivių in- temptomis akimis seka Aleksandrą.

— Drauguži, balandėli! — meldžiu jį kiek galėdamas. — Tai neišeis ant gero... Nu- siramink!...

— Tegul čia visas svietas sustoja, tegul čia sustato di- džiausias kanuoles, — užsi- degė jau piktumu Aleksan- dras, — man tas vis viena būtų!...

— Paklusi, broliuk!

— Aš bėgu, aš einu! Cha- cha-cha! Pasikalbėsiva mu- du. Du vienu!...

Išsko iš lovos, pasigriebė už šautuvo ir kažkas būtų buvę, kad ne kiti drau- gai...

Sušokom keliesi ir šokių-tokių būdu atėmėme iš jo šautuvą, pagriebėm už rankų ir laikom paguldė. O jis ir šaukia: "Žmonės, ko jūs nuo manęs norit!?! Ką aš jums padariau? leiskit, leiskit mane!..."

Matytume!

Gi tuom tarpu ineina afi- cieras... Tas-pats, kurs mu- mis iš ryto mokino.

— Kas čia per triukš- mas?! — sušuko inėjęs.

Visi persigando, išbė- giojom, kaip pelės katiną pamatę, kožnas savo vieton.

— Kas čia per triukš- mas?! — vėl užklausė jis.

— Aš rėkiu, aš! — šaukė atsistojęs Aleksandras. — Aš šukauju! O kas, gal man bandytum uždrausti!...

Aficieras pažino Alek- sandrą, griebėsi už kardo, nes žinojo, gal jautė, kokiu tiks- lu Aleksandras atsišaukė jin, bet jau nespėjo. Staiga, kaip dalgio pakirsta žolė, virto ant grindžių aficieras nuo Aleksandro kumščio. Jis jam taip smarkiai tren- kė antausin, lyg jį būtų per- kunas trenkęs.

— Tamsta mus su draugu iš ryto vaišinai, tai dabar atsimoku, — pilnomis džiaugsmo akimis pratarė Aleksandras. — Tamsta ma- nei, kad daugiau žmonių ant svieto nėra... Bet man rodos, kad ir mes žmonės, ir turim lygią teisę pasidalin- ti!...

Ištars tuos žodžius, jis atsistojo prieš visus kazar- mėje esančius kareivius ir sušuko:

— Aš savo atgavau! At- silyginau! Dabar su manim galit daryt, kas tik jums pa- tink! Imkit mane, riskit! Dėkit kur tik norit!...

Surišo-surakino Alek- sandrą. Nuvedė.....

Mačiau, kai Aleksandrą surakintą išvarė katorgon. Bet tuom tarpu jis buvo daug linksmesnis, negu kuomet nors buvo.

— Ne aš vienas, nepirmi- tinis, draugai. Mane išva- ro, jūs dar liekat. Manęs ne- bus — atsisiras mano vieton daugiau, — sakė jis pasku- tiniu kartu atsisveikinda- mas su savo draugais ir pa- žįstamais.

Žinotum, berneli, po to, kada netekome Aleksandro, pas mus, rodos, didelė per- maina įvyko. Visi gailėjosi, visi pagarbos žodžiais apie jį kalba. Nusiminę visi. Kaž-ko jiems truksta, kaž-ko stinga.

Aš gi po tam niekuo būdu negalėdavau nurimti. Są- žinė nerimdavo. Miegoti ne- galėdavau. Kaip tik atsi- mindavau apie Aleksandrą, kaž-kas širdį suspausdavo. Ašaros iš akių išsiverždavo.

Neiškenčiau ir aš.

Be jo ir man čia jau neiš- buti.

Ir tai vieną naktį, niekam nematant, negirdint, susi- rengiau ir išbėgau.

Užsienyje pasislėpiau...

Antanas užbaigė savo pa- saką.

Rodos nejučiomis jam per veidus pasirito-nuriedėjo gaili-gaili ašarėlė.

— Et, kad daugiau tokių žmonių. Gera būtų ant svie- to gyventi. Visur but links- ma, malonu...

Neužilgo parėjo ir mano draugas, Andrius.

Mudu išėjova pajurin pa- sivaikščiotų, pasikalbėtų, pasidalintų ingautais mie- ste, laukuose bei pajuryje įspudžiais. Vienok šiūom tarpu mažą ką mudu kalbė- jova: jura taip galingai- garsiai ėmė užti, kad mudu mažą ką galėjom vienas ki- tą girdėti bei suprasti.

Mudu vaikščiojova, kla- sėvos, o jura užė-šėjo, drumzdė savo bangomis ir, rodos, norėjo visą žemę pa- judinti.

LIETUVIAI SVETUR.

Iš darbininkų gyvenimo Vokietijoje. Atvykęs Vokietijon pamačiau kitokį reginį, kaip pas mus. Miestai-mie- steliai nors maži, bet pa- puosti ir švarūs ir tvarkos užtenka. Nukeliavus į tuos miestus dažnai susitinki žmonių ir iš Rusijos arba Didžiosios Lietuvos. Til- žėj ir Karaliaučių yra kar- čiamų, kuriose daugelis lie- tuvių ir lenkų matyti. Dau- giausia yra nuo Tauragnų ir Raseinių. Daugiausia gi jų yra tai neatlikę kariuo- menės. Keista, kad jaunuoi- liai išsižada savo gimtosios šalies. Nejaugi taip sunku atitarnauti tie tris metai, o paskui liuosam geriau grįž- ti savo tėviškėn, negu vargti Vokietijoje laukuose, kame su dvarų darbininkais, kaip su lietuviams, taip ir su len- kais, dvarininkai elgiasi, kaip su gyvulais. Dirba jie ištisas dienas laukuose arba pastogėse; grincios duoda- mos kuoprasčiausios; kaip vyrams, taip ir merginoms vienoj grincioj guolis. Už- mokesnis taip-pat menkas. Vasarą moka po 2 marki 20 feningų, arba vienas rub. dienai ir duodama išsipirki- mui(? Red.) vienai savaitei 4 m., arba 2 rub. Tai, gali- ma matyti, kaip jie maitina- si, jeigu duonos svaras kai- nuoja 5½ kap., mėsos kiau- lienos svaras 46 kap. Už- tektų lietuviams duonos ir Lietuvoj, kad tik darbuotų- si, nereikėtų po svetimus kraštus blaškyties ir aukso kalnų įjieskoti. Tik daugiau šviesos mums reikia.

Pranas Duobury.

Iš Tulos. Jau treči metai tarnauja kariuomenėje; lietuvių kareivių yra daugiau keturių dešimtų. Pernai ir šiemet čia lietuvių naujokų neatvyko. Teko susieiti ir šiap "liuosų" lietuvių. Čia yra du dideli valdžios ginklų ir patronų fabrikai. Girdėjau, kai-kas čia uždariaut atvažiuoja. Tegul lietuvių čia nėvažiuoja uždariaut įeškotų, nes ir šio miesto darbininkai darbo negauna, būva be darbo. Yra katalikų bažnyčia, bet bažnytinės apeigos atliekamos lenkų kalba; jeigu šventadienį išsiprašai vyriausybės į bažnyčią, tai nuėjus pasielmėti ir grįžti atgal į kazarmes nusimings. Kaip, rodos, būtų malonu nors bažnyčioje gimtosios kalbos girdėt.

Vasarą kaž-koks lietuvis prie bažnyčios šventadienį dalino lietuviams kareiviams lietuvių laikraščius. Labai malonu buvo mums, lietuviams kareiviams, gavus lietuvių laikraštį skaityt. Išsirašome mes, kareiviai, "Liet. Uk." Susieidami kalbėjome, kaip išsirašyt lietuvių laikraščius, bet kareivių daug bėdos: negalima visuomet išieiti, sunku ir pinigų išsiusti redakcijon. Be to, jei kareivis pinigų gauna, tai taupo, kad ilgian užtektų, nes apsilėidusius kareivius vyriausybė baudžia. Labai gerai būtų, jeigu tėvai, broliai, seserės, draugai arba draugijos, ypač užsienio, teiktų išrašyt kareiviams laikraščius. Mes, kareiviai, butume labai dėkingi.

Kareivis S. Dėdinas.
(Iš "L. Uk.")

KAIP SVETIMTAUCIŲ SPAUSTUVĖS ATLIEKA DARBĄ.

Žemiau patalpintas dalykėlis savimi kalba ir liudyja, kaip nepažįstantie lietuvių kalbos iškraipo žodžius ir mintį. Sunku net ir suprasti, apie ką tikrai yra kalbama. Ir tai iškraipyta netik lietuvių, bet ir anglių kalbos žodžiai. Štai tasai dalykėlis:

Darbininkai ir Darbininkės Unijos Skirčiau 149

Visam gal you zinoma kad atsibus Renkimas virsziniuku. Drougai ir drouges svarbjouses dalikas ira yoi bile Unija ture savo vadovus sanziniszkus kure yum ira tinkami.

Renkimai atsibus Subatae 24 Sousio, 1914 prosides 10 valanea rite ir trankses ike 8 v. vakoro.

Bus vietos paskirlos keturios kad but visem. Paranku prieite prie Balsavimo Pirma 724 Washington Street

Antra. 1125 Washington Street

Trece. 193 Hanover Street, up one flight

Ir 141 Richmond Street. Todel golesit visi eiti kur kitoram arezev bus renkimai visu vetines Unijos skirious 1, 25, 149, 172, 173, ir 225 United Garmeni Workers of America.

Todel visus kvece atsilankit. Be skirtumo ir atsineszt Unijos korigute. Be knigutef ne bus leisti prie. Balsavima kvece visus.

Joint Executive board, of Boston.

Pataikė.

Policistas į girta:
— Kur tamista gyvenai, ar žinai savo namus?
Girtasis: Taip, aš žinau, parodyk man mano namus, o duris aš ir pats susirasiu.
P. S-m-čia.

Iš Lietuvių Draugijų Gyvenimo.

So. Bostono, Mass. Susivienijimo Lietuvių Sv. Kazimiero Draugija yra įsteigta liepos 4 dieną 1889 metais. Šių (1914) metų liepos mėn. 4 d. sukaks šiai lietuvių draugijai 25 metai. Rodos ar ši draugija tik nebus pirmutinė Massachusetts valstijoje ir Naujosios Anglijos valstijose. Susiv. Liet. Sv. Kazimiero Draugija gyvavo ligi 1902 metų tykiai, bet 1902 m. sausio mėn. susidaravus keliems geros valios žmonėms, visa draugija prisirašė prie SLA. ir priderėjo prie SLA., rodos, per 6 metus, bet 1907 m. gegužės mėn. buvo paimtas Draugijai čarteris; tuo pasirupino žmonės, kurie visai ignoravo SLA. ir tarp jų buvo tas, kuris pirmiausia draugiją kalbino prisirašyti prie SLA., Jonas Adomavičius, tas pats asmuo, kuris užpėreita metų prisidėjo prie areštavimo SLA. pirmininko.

ATSKAITA UŽ 1913 METUS (No. 4)

Nuo sausio pirmos dienos 1913 metų iki sausio 1 d. 1914 m. Susivienijimo Lietuvių Sv. Kazimiero Draugijos (Lithuanian Alliance of St. Casimir) Uždėtos liepos 4 d. 1889 m. Inkorporuotos rugs. 3 d. 1909. So. Boston, Mass., Sausio 15 d. 1914 m.

INEIGOS UŽ 1913 METUS.

Sausio 1 d. 1913 m. pas išdininką buvo	\$77.03	\$217.62
Sausio 27 d. inėjo	293.15	109.20
Vasario 24 d. inėjo	100.95	25.30
Kovo 31 d. inėjo	169.05	13.20
Balandžio 28 d. inėjo	442.25	28.10
Gegužio 26 d. inėjo	158.25	11.60
Birželio 23 d. inėjo	90.05	4.80
Liepos 28 d. inėjo	322.25	6.65
Rugpjūčio 5 d. iš banko išimta	300.00	200.00
Rugpjūčio 25 d. inėjo	152.60	11.90
Rugsėjo 29 d. inėjo	193.50	30.60
Nuo baltiaus pelno liko	—	92.20
Spalio 27 d. inėjo	342.75	64.00
Lapkričio 24 d. inėjo	168.95	13.50
Gruodžio 29 d. inėjo	171.05	9.00
Už kukarda inėjo	51.15	—

Visų ineigų per 1913 metus	\$3032.98	\$837.67
Visų išlaidų per 1913 metus	\$2810.65	\$749.80
Pas išdin. lieka sausio 1 d. 1914 m.	\$222.33	\$87.87

ISLAIDOS UŽ 1913 METUS.

Sausio 27 d. išmokėta	\$245.00	\$254.80
Vasario 24 d. išmokėta	80.00	40.00
Kovo 31 d. išmokėta	302.00	23.50
Balandžio 28 d. išmokėta	329.00	10.80
Gegužio 26 d. išmokėta	85.00	4.75
Birželio 23 d. išmokėta	53.00	—
Liepos 28 d. išmokėta	134.30	340.75
Rugpjūčio 25 d. išmokėta	194.00	—
Paskolinta Labdarystės Draugijai	500.00	—
Rugsėjo 29 d. išmokėta	118.35	52.50
Spalio 27 d. išmokėta	365.00	9.70
Lapkričio 24 d. išmokėta	322.50	6.00
Gruodžio 29 d. išmokėta	82.50	7.00

Viso išmokėta \$2810.65 \$749.80

ABELNĖS IŠMOKĖJIMAI 1913 METU

Pašalpinių išmokėta:

Ligoj pašalpos nariams	\$867.00
Keturios posmertinės (viena likus nemokėta)	600.00
Bankon padėta	500.00
Paskolinta Labdarystės Draugijai	500.00
Vėliava ir šėpa vėliavai	180.00
Kitos visos išlaidos, viso meto	163.65

Viso pašalpinių išmokėta 1913 metais \$2810.65

Bėgantiems reikalams:

Auka Labdarystės Draugijai	\$300.00
Bankon padėta	200.00
Lietuvių Mokslo ir Dailės Draugijoms Vilniuje	52.50
Kitos išlaidos viso 1913 meto	197.30

Viso išleista per 1913 metus \$3560.45

Sausio 1 d. 1913 metais banke buvo	\$2463.42
Sausio 2 d. padėta bankan	400.00
Spalio 27 d. padėta bankan	300.00
Balandyje procento pribuvo	47.26
Spalyje procento pribuvo	48.20

Viso labo \$3258.88

Rugpjūčio 5 d. išimta iš banko	500.00
Sausio 1 d. 1914 metais banke yra pinigų	\$2758.88
P. S. Nėra prirokuoti pinigai bankan tie, už kuriuos yra byla.	—

VISO SV. KAZIMIERO DRAUGIJOS TURTO SAUSIO 1 D. 1914 M.

Banke yra pinigų	\$2758.88
Pas išdininką, pašalpinių pinigų	222.33
Pas išdininką, bėgantiems reikalams pinigų	87.87
Labdarystės Draugijai paskolinta	500.00

Viso kartu sausio 1 d. 1914 m. \$3569.08

SKAITLIUS NARIŲ NUO SAUSIO 1 DIENOS 1913 M. IKI SAUSIO 1 D. 1914 M.

Sausio 1 d. 1913 m. narių buvo 338
Naujų narių prisirašė 1913 metais 38
Išbrauktų per visą metą 33
Mirusių narių per 1913 metus 5
Sausio 1 d. 1914 m. narių draugijoj 338
" narių gyvenančių po pasportais 27
Bostone gyvenančių narių 311

Vardai mirusių narių 1913 m.

Adomas Jacinavičius miręs kovo 24 d.
Kazys Petruskevičius — balandžio 3 d.
Jonas Žvairaitis — liepos 23 d.
Stasys Juozapavičius — lapkričio 2 d.
Juozas Maciulevičius — gruodžio 9 d.

1914 METAMS VALDYBON IŠRINKTA ŠIOS YPATOS:

Pirmininku, J. Pečelingis, 209 I st.
Vice-pirmininku, A. S. Komičius, 257 W. Fourth st.
Protokolu sek., St. Mockus, 132 Bowen st.
Iždo sek., Jonas Pečiulis, 233 W. Broadway
Iždininku, A. Senukevičius, 168 Bolton st.
Visi gyvena So. Bostone, Mass.

Board direktoriai:

M. Venis, Pranas Žardeckas, V. Račkauskas, A. S. Komičius, P. Stanis, M. Matuzevičius, B. Navickas.
M. Mockapetris.

GIEDOČIAU...

Kad siekiama tikslą įgyčiau,
Tai bučiau be galo laimingas,
Malonias poetas rašyčiau
Ir dvasioje bučiau turtingas.
Nuskristų siela į augštybes
Ir meilę pasauliui dainuočiau;
Visus idealus gražybės
Širdingų jausmų išbučiuočiau.
Mylėčiau kiekvieną lapelį,
Bučiuočiau miškelį žalumą;
Pavirčiau į mažą paukštelį,
Giedočiau pasaulio meilumą.
Jovaras.

LABĄ NAKTĮ.

(Pagal Shelley).

I
Labą naktį! vai ne; ši valanda pikta,
Ji skiria tuos, kur suriša jungtis.
Nesakyk, neatsiskirk ir neišeik viena,
Tai ir bus laba naktis.

II
Gera nepavadišiu tos liudnos nakties,
Kuomet atsiskiria siela, širdis;
Tu nesakyk to man ir nemanyk išties —
Tai ir bus laba naktis.

III
Dvi sielos, kurios surištos ryšiu tvirtai
Išpat ryto ligi jau žvaigždės kris —
Naktis gera; ir mano meilė, tu žinai,
Netars ji tau — laba naktis.
Jul. Baniulis.

ANT DAILIŲ AKELIŲ.

(Pagal Heine).

Ant dailių akelių savo merguželės
Aš sudėjau savo rimą;
Ant dailių lupelių savo merguželės
Aš sudėjau epigramą;
Židinti veideliai mano merguželės, —
Ten sudėjau savo dainą;
Jei turėtu širdį — ant jos širduželės
Meilės sonetą sudėčiau.
Jul. Baniulis.

ŽIEMUŽĖS GLĖBYJ.

Lygus kelias. Sniegas girgždžia.
Arkliai bėga prunksdami;
Sparčiai žengia, sprandus riečia,
Minkštą kelią girdami.
Blizga laukuose pusnynai
Gelsvos saulės spinduliais.
Apsegti pukais karklynai
Tik didžiūojas pakeliais.
Prisidrapstęs sniegu barzda,
Rimtai riogso gluosnis sen's,
Kurs pavasarį vėl vamzdą
Išsisukti duos vaikams.
Garbiniuoti medžiai stovi
Vis į augstį stiebdamies.
Kad pažvelgus dar į tolį
Mėlynai-baltos šalies.
Visur balta. Šaltis rėdo
Bėrus žirgus ir baltai,
Viršus balzganas parėdų,
Žyla usai ir skruostai.
Miega vėjas žiemos šaltas,
Augstus nesupa medžius.
Tebunie pasaulis baltas,
Tebunie tylu — gražu!
Lygus kelias. Sniegas girgždžia.
Arkliai bėga prunksdami;
Sparčiai žengia, sprandus riečia,
Minkštą kelią girdami.
A. Kiliuko.

(Iš "L. U." Kalendoriaus).

VIETOS KRONIKA.

Prakalbos. Sausio 25 d. vakarą šv. Petro parapijos pobažnytinėje salėje kalbėjo p. Vanagaitis, kuris baigia jau kelti po Amerikos lietuvių naujokynus organizuodamas mažosios Lietuvos laikraščio "Birutės" leidimui tam tikrą bendrovę ir rinkdamas prenumeratą. Iš p. Vanagaitio kalbos galima spręsti, kad jo misija Amerikoje pasisekė: surinkta ne maža prenumeratų ir geros kas skaitlius narių prisirašiusių į tą bendrovę, kurie pasižadėję Mažosios Lietuvos reikalams leidžiamą laikraštį ne tik pinigais, bet ir raštais paremti. P-as Vanagaitis savo kalboje aiškiai nurodė, kaip reikalingas yra Mažosios Lietuvos lietuviams toks laikraštis, kuris stengtųsi visomis išgalėmis žadinti juos iš gilaus miego, kelti jų tautinę samonę bei skleisti tarp jų tautinį susipratimą. Mažosios Lietuvos lietuvių gyvenimas jau pradeda atbusti, jau jis siek-tiek gyvesnis, nors dar neaiškus ir nesąmojingas; inkurta taip miestuose, taip ir didesniuose kaimuose lietuvių jaunimo draugijėlės, kurios reikalauja moralinės paramos — nuolatinio akstinimo, nuolatinio raginimo veikti bei dirbti Mažosios Lietuvos tautinėje dirvoje.

Žmonių buvo prisirinkę gana didelis skaitlius — gal arti penkių šimtų.

Paminėjimas. Pereitoj Nedėlioje buvo prakalbos Tautiškoj Salėj, surengtos 60 kp. L. S. S. A., paminėjimui atsitikusio Peterburge "Kruvinajo Nedėldienio". Kalbėtojai buvo p. S. M. Pruseika.

Apie visose lietuvių socialistų prakalbose daugiausiai kliuva kunigams ir "tautiečiams", tas pats buvo ir šiose prakalbose.

P-as Michelsonas tikrai tiek išsitarė apie "tautiečius", kad buk revoliucijos metu tulas lietuvis carui rankas bučiaves, už ką ji visi "tautiečių" laikraščiai labai gyre ir garbine.

Bet kuomet atsisotjo Pruseika, tai tuojaus viskas kitaip virto. Šis "garsusis" kalbėtojas, kaip tik prisiminė apie kunigus ir "tautiečius", tai tuojaus persimainė ir išrodė daugiau panašus į "keršto dievaitį" negu Pruseiką. Kumščios tvirtai sugniaužtos, veidas rustumo iškraipytas, balsas nerviškai drebant, kuriame aiškiai girdėjosi pagieža, ir neabejoju, kad jeigu būtų tuomet sugriebeš koki "tautietį" ar kunigą, tad jau būtų anam riestai!

Matant tokius kalbėtojus, tik vieni juokai ima, daugiau nieko. Juk socializmo idėja, tokia aiški ir turinti savyje užtektinai gyvenimo sutvėrų faktų, kuriais tinkamiau ir prieinamiau galima žmones pertikrinti ir darodyti reikalingumą reformavimo mūsų ekonominio padėjimo negu tokiomis iškarščiaimais! Pagaliaus, kuomi nusidėjo tautiečiai prieš "Kruvinąjį Nedėldienį"? Juk niekas negali pasakyti, kad nors vienas tautietis būtų niekines kada "Kruvinąjį Nedėldienį". Kiekvienas prisimins šitą atsitikimą, išreiškia pamišką Maskolijos valdonams.

Ant galo Pruseika prisiminė ir apie kraustimąsi

"Laisvės" i Brooklyną. Išvedimą padarė šitokį: "Nenuiliusite draugai, kad mes paliekam jus... Jums dar lieka vienas geras, žmoniškas laikraštis "Keleivis", o mes važiuojame Brooklyną, kur nėra nei vieno žmoniško lietuviško laikraščio".

Liaukitės, vyručiai, taip garsiai bešukavę apie savo laikraščio žmoniškumą. Jau visiems gana aišku ir kiekvienas tai gerai supranta, kad vargiai besurastum nors vieną veiklesnį lietuvių, kuris nešoka pagal jausmą muziką, kad nebūtų apšmeižtas ir purvais apdribystas jūsų laikraščiu.

Daugiau mintyti, o mažiau ir rimčiau kalbėti, tad bus visiems nauda.

Reportieris.

Ilustruota paskaita. Sausio 30 d., penktadienio, vakarą Bigelow vakarinėje mokykloje, kampos 4-tos ir E gatvių, n. S. E. Vitaitis skaitė paskaitą "Kas tai yra amerikonas". Puikų muzikali programą išpildys Johnsono orkestra. Be to, taipgi bus krutantieji paveikslai. Ši paskaita, tai paskutinė lietuvių kalboje — daugiau šiemet nebus. Vakaras prasidės nuo pusiau aštuntos. Į paskaitas neleidžiama jaunesnių, kaip 17 metų amžiaus.

Sugavo vagį. Anksti sekmdienio rytą policija pasisekė sugauti vagį, išvogusį per pastaruosius metus keliatą ar keliolika bankinių spintų — Augustą Kaufmaną. Policijai betyrinėjant pasirodė, kad ji turi reikalą ne su paprastu žmogumi-vagiu, ne tik su džentlmenu-vagiu, bet su žmogumi, apsišvietusiu, literatu, daugelio socialistiškų straipsnių bei veikalų autoriu ir žmonijos mylėtoju. Policija pagavus jį Rhodes brolių krautuvėje beatiduriant bankinį spintą (safe). Pasak policijos, Kaufmanas yra žymiausias ir pavojingiausias vagis; kito panašaus jam Bostono mieste vagių užrašuose negalima esą rasti.

Augustas Kaufmanas gimęs Austrijoje 36 metai atgal. Jisai prisipažinęs, kad esąs autoriu daugelio mažesnių ir gana stambių socialistiškų veikalų. Dabar Kaufmanas gyvenęs pas tulus W. G. Merril ant Shawmut avenue didžiausiam pertekliuje, kaip koksai turtingas pasaulio finansierius. Kaufmano kambarys visai panašus į kokios turtingos ponios ar panelės būduarą; niekas negalėtų pasakyti, anot policijos, kad tokiam kambarielyje gyvena vagis.

Iš Augusto Kaufmano literatūros, kuri randasi jo privatiniame knygne, galima spręsti, kad jis labai mylėjo vaikus. Rasta jo knygne toks kudiakystės epinis veikalas, kaip tai "Helen's Babies". Paminėtini dar ir šie veikalai: "Lamb's Tales from Shakspeare", "Buccaneers of America", francūzų rašytojo, Jules Verne, "Specijalis korespondentas", "Alexander the Great" ir "Treasure Island".

Tikrai gaila, kad toks gabus žmogus, kaip Augustas Kaufman, šalip rašytojo profesijos pasiskyrė sau dar ir vagies profesija.

"Burdingieriai" vienijasi. Keliatas So. Bostono vaikų sumanė inkurti "burdingierius".

gierių" unija, surašyti savo konstituciją ir paduoti ją šeiminiams, idant jos priimtų jų nutarimų. Pastaruoju metu vietos šeiminių pradėjusios nebe-kreipti domos į savo įnamius, nebepridabojančios nei valgio nei kambario. Šiaip ar taip, bet reikia pagalvoti ir įnamiams apie savo reikalus pasirūpinti ir nesiduoti savęs skriausti.

"Burdingierius".

Vedusiųjų streikas. Daugelis So. Bostono vedusiųjų vyrų žada sustreikuoti ir tuo būdu priversti savo moteris: negerti taip daug alaus, prižiūrėti geriau savo namus bei savo vaikus. Dabar išėjus vyrams į darbą, jų moteris, žinia, ne visos, sušaukia "kumelių mitingą" ir užia per dienas, o naminiai reikalai lieka neaprupinti. Todel vyrai žada sumažinti moterų išlaidas ir dažnus išėjimus, dažnus atsilankymus pas savo kumutes. Svarbiausia tai, kad vyrai žada nebeduoti savo moterims visos savaitės uždarbio užpečėntuose kupertuose, bet pasilikti dalį sau įvairiems pragyvenimo reikalams.

Nelaimingas šeiminkas.

Lietuvių Ukėsų Dr-stės prakalbos bus vasario 1 d. Lietuvių Salėje. Prasidės 2:30 val. po pietų.

South Bostono Taupinimo Bankas. Sausio 26 d. 1914 m. Bostono Bankų Komisijonierius Thorndike peržiūrėjęs banko stovį sako: "South Bostono Taupinimo Bankas yra tokiame pat padėjime, kaip ir visuomet buvo ir gali išmokėti dolarių už dolarių už padėtus pinigus. Kningos tik ką peržiūrėtos Komisijonierių Departmento, ir jeigu tik but būtų kas netvarkoj, tad apsaugojimui žmonių pinigų, tuomet but paimtas bankas valdžios globon. Peržiūrėjimas knygų aiškiai liudija, kad bankas yra tvarkoj ir geram finansiskam padėjime, taip kad nei mažiausio nužiūrėjimo nėra kaslink bankrutijimo". Todel neklausykite paskalų ir jei kurie išsiėmėte pinigų, neškite atgal padėti į "South Boston Savings Bank".

Darbininku Baliaus!

Rengia United Garment Workers of America Liet. Skyrius 149, Boston, Mass. Pėtnyčioj, 30 Sausio, 1914 m., Lietuvių Salėje kampos E ir Silver gatvių, So. Boston, Mass.

Svetainė atsidarys 7:30. Baliaus prasidės lygiai ant 8 val. vakare ir trauksis iki 2-rai valandai nakties. Grajis puikiausia Unijos Orkestra.

Inžanga: Vyrams 35c., Moterims 25c.

Iškilmingas Baliaus!

vento Petro Parapijos, bus Panedėlije, 23 dieną Vasario, 1914 m., Lietuvių Svetainėje, kamp. E ir Silver gatvių, So. Boston, Mass. Prasidės 2-rai valandą po pietų ir trauksis iki 12 val. nakties.

Apart balius bus dar ir puiki Vakariėnė atskiroj svetainė. Norintieji dalyvauti ir Baliaus vakariėnė, turi nusipirkti extra tikietus. Tikietus galima nusipirkti išanksto "Ateities" ofise ir pas parapijonus.

Visus širdingai užkviečiam atsilankyti, nes bus puikus pasilinksminimo vakara.

Užkviečia KOMITETAS.

Lawyer-Advokatas SAMUEL L. WEBB.

Kalbu: Lietuviškai, Lenkiškai
753 Old South Buiding,
294 Washington St., Boston, Mass.
Telefonai: Main 4535 ir 5319
gyvenimo vieta: 75 Fayer St., orfė
1436 Cambridge St., East Cambridge, Mass.
Tel. Cambridge, 2269-W.

PAJESKOJIMAS.

Pajieskau Barboros Junaičiūtės paeina iš Ramonaičių kaimo, Lygumų par., Šiaulių pav., Kauno gub. Ji pati malonės atsišaukti arba kas apie ją žino pranešti, nes turiu svarbų reikalą.

St. Stepulionis,
166 Bolton st., So. Boston, Mass.

Eikitė visi pas lietuvių, kuris užlaiko

Bučernę ir Grosernę

Mėsa visados šviežia ir švariai užlaikoma. Orderius pristatom į namus, į visas dalis miesto.

A. P. NAUJOKAITIS,
276 Athen st., So. Boston.

O kas tai? Šokiai! Ot kur tai proga jaunuomenei pasilinksinti ir praleisti Subatos vakaro laiką.

Kas rengia? South Bostono Lietuvių Jaunimo Ratelis.

Kur? Tautiškoj Lietuviškoj Svetainėje, Kertė E ir Silver gatvių, So. Boston, Mass.

Kada? Pradedant su 10 diena Sausio (January), 1914 metų, bus kas Subatos Vakara. Prasidės 7:30 valanda vakare, o baigsis vėlai naktia.

Kas grajis? D. L. K. Geminio Orkestra, po vadovystę J. Dragašiaus.

Kas šoks? Visi kas tik mokės ir norės, o kas nenorės šokti, tai galės pasižiūrėti, kaip kiti šoka.

Todel visi: didi, maži, seni, jauni, jaunikačiai ir panelės nepraleiskit taip svarbios progos pasilinksinti. Malonėkite visi atsilankyti, mes užtikrinam, kad busit užganėdinti. Su godone

KOMITETAS.

Draugai ir drauges

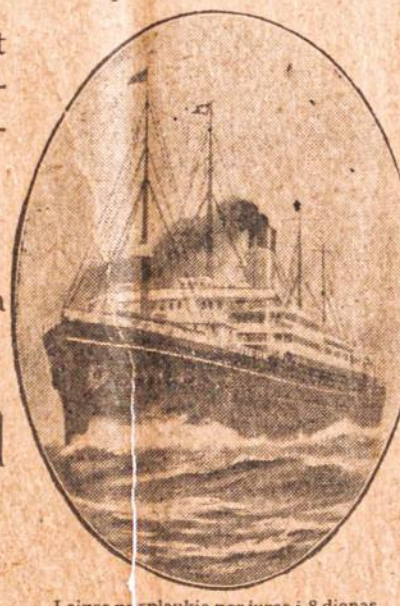
PETRAS BARTKEVIČIA.

Parduodu šipkortės ant geriausiu linijū ir siunčiu pinigus in visas dalis svieto.

Darau viską teisingai.

Mano krautuve pilna visokių tavoru.

P. Bartkevičia
877 Cambridge St.,
EAST CAMBRIDGE, MASS.

Laivas perplaukia per jures į 8 dienas.

Laivakorčių Agentura.

Parduodu Laivakortės geriausiu linijū ant greičiausiu laivu. Malonus ir teisingas patarnavimas.

A. Jankauskas.

131 E. Merrimack St., Lowell, Mass.

Seniausia Lietuviška Bučernia

Visados šviežia mėsa ir geriausi visoki valgomi daiktai. Viskas užlaikoma kuošvariausiai.

JONAS VALIACKAS,
246 D st., So. Boston.

Pirmas Lietuviškas Saliunas

P. Chapliko ir Ko.

Užlaikom geriausius gerimus. Visados greitas ir mandagus patarnavimas. ALUS visados šviežias ir skanus. Viskas kuošvariausiai. Adresas:

117-121 A St., So. Boston.

Puiki Lietuviška

KRAUTUVE

Užlaikome visokius drabužius ir pasipuošimus vyrams, moterims ir vaikams. Taipgi užlaikome daugelį visokių kartunų ir kitokių ceikių. Visokis tavoras pirmos klasos. Teisingas ir mandagus patarnavimas.

ST. VASILIAUSKAS,
1010 Washington st.,
Norwood, Mass.

Ar Skaitei Kada Laikraštį "LIETUVA"? Gal nežinai kur ja gauti?

"LIETUVA"

Eina jau 21 metus Chicago, Ill. Kas Pėtnyčia ir paduoda gausiausiai geru ir svarbiu žiniu iš Amerikos, Europos ir viso svieto, o primumerata kaštuoa metui tiktai \$2.00, pusei metu \$1.00. Rašyk adresu:

A. OLSZEWSKI,

3252 S. Halsted st., Chicag, Ill.

LIETUVIAI FOTOGRAFAI!

J. Andriusis ir P. Laurinaitis

Atliekam visoki darbą artistiskai, greitai ir pigiai. Mės savo kostomierius visados užganėdinau geru darbu.

453 W. Broadway, So. Boston, Mass.
(Stanaičio Vietoj).

Puikus namu statymo

Kontraktorus

Atlieku darbą kokuikiausiai ir gre ai. Reikalui prisiejus, kreipkitės šiuomi antrašu:

JOHN E. LEWIS

1000 Washington St., Norwood, Mass.

The Lithuanian Painting Co.

Maliavojam namus iš lauko ir vidaus išpopieruoiuam, ir išbaltinam. Atliekam pirmos klasos darbą už visai žemą kainą. Teipgi užlaikome gražiausius sieninius popierus.

J. Y. Starkevičia.

315 Broadway, So. Boston, Mass.
Tel. So. Boston, 605.

DABAR GERIAUSIAS LAIKAS

Budavoti Namus

Jeigu mislinate budavoti namą, So. Bostone arba aplinkinėj, tai pirkite lotą ir samdykite kontraktorius greičiausiai kaip galima, nes su kovo mėnesiu bus nevalia daugiau budavoti medinių namų, nes miesto tiesos nepavels.

Todel kurie turite lotą arba 1,000 dol., tai samdykite kontraktorius tuojaus ir pradėkite budavoti, pakol valia ir pigūs darbininkai.

Pirkkite lotą dabar arba jeigu tiritė žemės, tai pabudavosime jum namą be pinigų, tik kreipkitės į Agenturą pasikalbėti su budavotojais ir piniguočiais, kurie pagelbės jums pasibudavoti sau namą, tokį, kokis jum patinka.

PIRK NAMUS DABAR!

Užtai, kad pigios ir lengvos išlygos. Bet atsiminkitė, kad už trumpo laiko namai bus brangesni, delto kad bus nevalia daugiau pigių namų budavoti.

3 kambariu me... 12 seim. 44 kambo, toiletai, gasas pijazai del kožnos seim. Reikia inmokėti tik \$100.00. prie 6-th St., prekė \$7,500.00 3 seimynu, 11 kambariu, gasas ir toiletas prie Bowen St. Prekė 1,400.00. Imoket \$150 prie F St., parsiduos visai pigiai ir nori pasiulymo.

Turiu pigių namų ir plečių visokiose vietose ir todel brangus lietuviai nesigėdinkitė užėti į agenturą pasiimti adresų dikai ir pasirinkti tokį namą ir tokią vietą, kur tamstom patinka.

Antanas Ivaškevič,

315 Broadway, So. Boston, Mass.

Telefonas: So. Boston 605

Siutus ir kitokius Rubus

Duokit pasiut mums!

Užtikrinam, kad Jus sučedysite pinigų ir turesite GRAŽIUS RUBUS. Mės imam materijaš geru firmu ir primieruojam rubą pagal žmogų, todel nesudarko žmogaus išveizdos ir buna tvirtesni.

Gerus vyrams Siutus ir Overkotus

pigiausiai ir gerai.

Musu firma randasi ir Californijoje, todel mės greičiau pagaunam visokias naujas formas

Jeigu norite turet gerus rubus pigiai, tad ateikit pas mus.

Taipgi išvalom ir išprosinam VYRU ir MOTERU drapanas.

Tikras Jūsų brolis lietuvis.

Z. Budreckis

222 W. Broadway, ir 24 Ames St.,
SOUTH BOSTON, MASS. MONTELO, MASS

Telefonas: So. Boston, 21013.

GAL MANAI

VAŽIUOTI LIETUVON

arba išpirkti laivakortę del savo genčių ar draugu

tai geriausia vieta pas mus. Mes parduodam laivakortes ant geriausių ir greičiausių expresinių laivų teipgi siunčiame pinigus į visas dalis svieto ir išmainom ant rusku. Reikalaudami laivakorczių, malonekite kreipties prie musu o busite užgandinti.

Laiškus siusdami adresuokite:

"Ateities" Agentura

366 W. Broadway, So. Boston, Mass.

Pirmutine Lietuvio
Didžiausia Krautuve Amerikoje

Kurioj galima gauti:

Deimantu, laikrodžių Waltham ir Elgin, šliubiniu žiedu, siutu ir overkotu; viską duodam ant bargo—lengvu išmokesciu. Užlaikom keliaujančius agentus, kurie paima orderius ir pristato in namus.

Musu agentai: J. Pacinas, J. M. Nevetskis, S. Čepas, C. Kavolius, J. Šidlauskas, F. Penckis ir J. Brazinskis. Pataisyti laikrodžius. Darom ant valandų, siutus ir overkotas. Visi musu tavorai gvarantuojami. Krautuve adara iki 9 valandu vakare.

J. P. TUINILA

822 Washington St., Boston, Mass.

VIENATINE LIETUVIŠKA
APTIEKA

Bostone ir visoje Massachusetts valstijoje. Gyduoliu galite gaut kokios tik pasaulij vartojamas, bet ypatingai geros sekancios gyduoles:

Nuo Reumatizmo	1.00	Mostis ir skysčiai	1.00
Nuo slinkimo plauku ir pleiskanu	75c.	Gyduoles del pataisymo apetito	1.00
Nuo kosulio, gripo ir slogos	1.00	Gyduoles del suvalnimo vidurių	50c.
Kraujo Valytojas	1.00	Gyduoles nuo kosulio ir sunkaus kvėpavimo	1.00
Nuo saulės nudegimo	50c.	Gyduoles nuo vištakių (corn's)	15, 20 ir 25c.
Bobro lašai	1.00	Piles del Kepenų ir Inkstų	75c.
Nuo suirimo Nervu	1.00	Proškos nuo nerviško galvos skaudėjimo	10 ir 25c.
Vaikų raminto as	25c.	Gumas nuo dantų gelimo	10c.
Pamoda plaukams	20c.	Tikra Lietuviška Trejanka	25c.
Nuo viduriavimo suaugusiems	50c.	Visokie kvėpianti muilai	10, 15 ir 25c.
Nuo viduriavimo mažiems	25c.	Perfumos visokių gelių	25, 50, 75, 1.00, 2.00 ir daugiau.
Gydanti mostis nuo pučkų	50c.		
Nuo prakaitavimo kojų	25c.		

Taipgi turiu visokių gyduolių vėliausio išradimo, nuo visokių paslaptinių ir kitokių ligų.

Jeigu norite gaut tikrus vaistus, kurie sugrąžintu jums sveikatą, kreipkitės pas mane, o aš užtikrinu, kad visame bus sąžiniškai patarnauta.

Receptus sutaisau teisingai,

nežiurint, ar jie butu Amerikos ar Europos daktaru. Gyduoliu galite reikalaut ir per laiskus, o mes prisiusime jums expresu. Visokiame reikale kreipkitės šituo adresu:

K. ŠIDLAUSKAS

226 Broadway, kertė C St., So. Boston, Mass

Vienatine Lietuviška
KRAUTUVE

So. Bostone

kurioj galima gauti pirmos klasos Visokis tavoras.

Mus krautuvej galite gaut visokių naujausių madu geriausių Čeveryku Vyrams, Moterims ir Vairams, kuriuos parduodame nebrangiausiai ir visi musu

Čeverykai Gvarantuojami.

Teipgi užlaikome visokius

Vyriškus Drabužius,

kaip tai: Skrybeles, Marškinius, Apatinius Drabužius, Naiktaizas ir daugybę visokių kitu dalyku didžiausiam pasirinkime. Viskas naujausios mados. Jeigu norite ką gero nusipirkti, tad ateikite pas mus, o busite pilnai užgandinti.

Nuoširdžiai užprašom visus atsilankyt pas mus.

Tamošaitis ir Yurgelionas,

233 W. Broadway, So. Boston, Mass.

"Jaunoji Lietuva"

Menesinis mokslo ir literatūros laikraštis, 64 puslapių dydžio, pradės išidinti Chicagoje nuo vasario mėnesio 1914 m.

Gaijinti jaunąją Lietuvos dvasią; saugoti, kad nesentų ir nebūtų sendinama siaurose užsikirtimo ir fanatizmo ribose lietuvių mintis; gaminti šviesų laikotarpį musu gyvenime ir literatūroje tai jaunąją Lietuvos dvasią.

Visi jaunieji dvasioje lietuvių rašytojai yra kviečiami bendradarbiauti "Jaunojoje Lietuvoje". Redaguoti "Jaunąją Lietuvą" pavesta Kl. Jurgelioniui.

"Jaunąją Lietuvą" leidžia bendrove, inkorporuota sulig Illinois valstijos istatymu. Bendrovės prezidentu yra Pr. Kibortas.

"Jaunosios Lietuvos" prenumerata metams \$3.00; pusei metu \$1.50; atskiras numeris 25c.

Kiekvienam svarbu išgyti "Jaunąją Lietuvą" nuo pirmojo numario. Tatai siuskite prenumeratos pinigų tuojaus. Adresuokite:

"Jaunoji Lietuva"

4611 So. Paulina St., Chicago, Illinois.

Jeigu ligšiol nesate skaitę, tai tuojaus užsisakykite

"DRAUGA"

Visuomenės, politikos ir literatūros savaitinį laikraštį, kuris yra vienas iš didžiausių ir indomiausių Amerikos lietuvių laikraščių.

"DRAUGAS" gvildena svarbiausius gyvybės reikalus.

"DRAUGAS" yra organas didžiausios Amerikos lietuvių organizacijos, butent Susivienijimo Lietuvių Rymo Katalikų Amerikoje. Taip pat "Draugas" yra organas Amerikos Liet. R. K. Pilnųjų Blaivininkų ir kai kurių kitų lietuvių organizacijų.

"DRAUGAS" yra vedamas prityrusių redaktorių ir savo bendradarbių ir korespondentų skaičių turi žymiausių Lietuvos ir Amerikos mokslo vyrus, literatus ir publicistus.

"DRAUGAS" greta rimtų straipsnių rasite daugybę svarbių ir indomųjų žinių iš visos Lietuvos, Amerikos ir iš viso pasaulio.

"DRAUGAS" atseina metams \$2.00, pusei metu \$1.00; užsienioje metams \$3.00, pusei metu \$1.50.

Norintiems "Draugą" pažinti, siunčiam vieną numerį dykai. "Draugo" adresas:

Draugas Publishing Co.,

1800 W. 46th St., Chicago, Illinois.

TAI SENIAUSI IR TURTINGIAUSI
AMERIKOS LIETUVIŲ PAŠALPINE DRAUGIJA
ISTIGTA 1886 M.

Moka pašalpą ligoje po \$6.00 savaitėje ir turi keturis pomirtines apsaugos laipsnius: \$150.00, \$300.00, \$600.00 ir 1000.00.

Kiekvieno lietuvių privatumo yra dėties prie tos Organizacijos.

Iki 1 d. Sausio 1913 metų Susivienijimas išmokėjo: našlėms ir našlaičiams pomirtinių pašalpų — \$72,469.33. Lietuvių apšvietos ir kultūros reikalams — \$8,651.82. S.L.A. turtas išneša (1 d. Sausio 1913 m.) \$52,517.97.

Tuojaus prisirašyk prie gyvuojančio savo mieste S.L.A. kuopos. Jaigu kuopos nesiranda, klausk informacijų pas Centro Sekretorių žemiaus padotu adresu, o kausi paaiškinimus kaip suorganizuoti kuopą.

A. B. Strimaitis, Centr. Sekr.
307 W. 30th St. New York, N. Y.

V I E N Y B Ė

Jubiliejaus Numeris

Laikraščiu susilaukti jubiliejaus ir išleisti jubiliejaus numeri galima tik vieną sykį in 15, 25 ar 50 metu. Toks tai retas atsitikimas.

Ir šie metai tuo yra žymus, kad didžiausias lietuvių laikraštis "Katalikas" susilaukė 15-os metų jubiliejaus ir išleis gražų jubiliejinį numerį pilną paveikslų ir indomiu raštu. Amžinos svarbos šitame numaryje yra ankietą in klausimą: "Kas šiandien butu svarbiausia lietuvių kultūros pakelimui Amerikoje?"

Šitą jubiliejinį "Kataliko" numerį kiekvienas privalo išgyti atminčiai. Už 10c. bus pasiustas kiekvienam. Reikalaukite tuojaus, kol neissibaige. Rašyti adresuokite:

J. M. TANANEVICZIA,

3249 So. Morgan St., Chicago, Ill.

VISOKIUS SPAUDOS DARBUS
ATEITIS

Spaustuve Geriausia Dirba,

nes turi isitaisius naujausios mados, dideles ir geras statymo ir spaudinimo mašinas, kurioms greitai, gerai ir pigiai atlieka visokius spaudos darbus. Šita spaustuve turi daugybę visokių skirtingu raidžių, todėl gražiai gali sustatyti kad ir didžiausius darbus.

Verčia į Visokias Kalbas ir Spaudina:

Knygas, Konstitucijas, Pakvitavonių Knygeles, Tikietus, Vizitines ir Biznio Korteles, Cirkuliorius, Užkvietimus i Vestuves, Programus, Konvertus, Laiškams Popiera, Bilas, Kvitas, Visokius Apgarsinimus ir t. t. ir t. t.

Turėdami kokius spaudos darbus, kreipkitės į "Ateities" spaustuve, kur visoki darbai atliekama greitai ir gražiai. Kreipiantis su kokiu nors reikalu į "Ateities" spaustuve, reikia adresuoti:

"ATEITIS"

366 W. Broadway, So. Boston, Mass.